

LAODICEAS

FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

 Det där avslutade han nu aldrig. Jag sa: ”Jag kom för sent till mitt bröllop . . . Föddes litet sent, kom litet för sent till mitt bröllop, om jag bara kunde få komma för sent till min begravning!” Det är den, jag verkligen vill komma för sent till, riktigt sent.

² Nej, det var telefonsamtal hemma, jag kunde nästan inte komma iväg. Och så, sedan min hustru och dem för tidigt, hade jag bara så många saker. Och så människor på olika platser, som bad, och jag kom in precis nu. Och Herrens uppenbarelse kom till en broder, syster, som stod där bak, sjuka. Ni vet, vad jag menar, det är bara att gå, gå, gå, gå. Och jag har inte ens kommit åt att skaka hand med en del av mina vänner här från Georgia och olika platser runt omkring, uppe i Kanada. Jag känner mig bara hemskt illa till mods, för att jag inte fick skaka hand med Er.

³ Och, för resten, var är Fred någonstans ikväll, Fred Sothmann? Fred, kommer Du ihåg när Du ringde mig från Kanada, var på väg ner, och jag sa till Dig att inte komma med bil? Du kom i alla fall, fick ett haveri, närapå . . . Körde sönder sin bil, tog nästan livet av sin hustru, familjen, krossade sin näsa och la dem allesammans på sjukhuset.

⁴ För en stund sedan, då jag skulle fara, klockan tolv, stod broder Ben här där ute, han kom över mot mig. Och Rosella kom dit bort, hon sa: ”Jag far hem.”

Jag sa: ”Rosella!”

Hon sa: ”Vad är det, broder Branham?”

Jag sa: ”Jag känner mig väldigt konstig ifråga om det där.”
Förstår Ni?

Hon sa: ”Kommer någonting att hända?”

Jag sa: ”Jag vet inte. Det verkar för mig, som om Någonting varnade mig.”

⁵ Hon ringde mig för några minuter sedan, det hände henne en olycka. Och så hade ingen blivit skadad, men det var Herrens hand. Och hon sladdade (Det är alldeles isigt norrut.) och hon sladdade i Indianapolis och började glida över vägen riktigt fort *den här* vägen. Och hon skrek: ”Å, Herre, hjälp mig!” Bilen svängde tillbaka *den här* vägen igen, kom tillbaka och gick in i sin rätta fil och började fortsätta all right. Hon fortsatte uppför vägen, hon sa: ”Oj, oj, så tacksam jag är för att komma ut ur det där, för andra bilar kommer rätt fram i samma spår, flyger bara.”

Så hon kom över vägen, och sedan stannade hon där uppe för att . . . Någonting, tror jag, hon stannade för att få sig en kopp kaffe eller någonting. Och precis innan hon kom ut ur den där bilen, smällde en annan bil rätt in i hennes bakända, en till precis bakom honom, och där seriekrockade de allesammans. Men hon sa, att hon var litet uppskakad, men inte så farligt, men hon ville tacka Herren och ringa och säga till församlingen att tacka Herren, för att hon inte blev skadad eller någonting och bad församlingen att fortsätta att be, att hon skulle komma hem. Ser Ni, hon är ny som förare, hon har just fått sitt körkort. Så jag är så tacksam.

⁶ Men det lönar sig alltid, att ta vara på de där varningarna från Herren. Hon sa: "Nåväl", sa hon, "jag missar en dags arbete." Vad är en dags arbete? Kostar mer än det, att fixa till bakändan av bilen, ser Ni. Så det är bäst att – att se till att man . . . Stannar kvar hos Herren. Är inte det riktigt? Om Han säger till oss någonting, är det bäst, att vi håller oss till Det. För Han har alltid rätt. Eller hur? Alltid rätt!

⁷ Å, det här är nu en så . . . Har varit en sådan underbar vecka. Jag vet bara inte, hur jag ska uttrycka mig för Gud och för Er människor för den här underbara veckan. Det här har varit några av de lyckligaste åtta dagar, som jag någonsin har predikat i hela mitt liv. Det är sant. Jag har – jag har lärt mig så mycket av Herren och Hans kärleksfulla barmhärtighet och allt, som Han har gjort för oss, och genom att se Hans Ande åter verka i församlingen. Och jag är så glad för att få se gåvorna åter börja verka i församlingen igen. Förstår Ni?

⁸ En gång där, nu, då man är borta, ser det bara ut som om någon faktiskt ska komma in, bara ska – bara förorena den, Ni vet, de kommer bara att börja göra vad som helst. Och då man vanäras de där gåvorna, kommer Gud att vanära en. Förstår Ni? Det är riktigt. Man måste hantera dem rätt. Och liksom vi vill ha det, är precis då det är i sin ordning, sättet de talar i tungor på. Inte bara att citera ett Skriftställe, utan tala om någonting, som håller på att äga rum. Och om Ni bara fortsätter att vara riktigt vördnadsfulla med det där, kommer det att börja . . . Om någon kommer i olag i en församling, kommer Den Helige Ande att säga det rakt ut och tala om för dem, vem det är. Och då kommer de – de kommer att känna sig tuktade och gå till altaret. Det är det, de där gåvorna är till för.

⁹ Och att se vår pastor här, broder Neville, han var en blyg, generad sorts pojke. Och jag ska säga Er, han var . . . Han såg ut som om han aldrig skulle komma att ta tag i det, då det blev fråga om Pingsten. Men att se honom stå upp och uttyda tungor och profetera, jag ska säga Er, han har kommit långt. Riktigt. Låt oss be för vår pastor!

¹⁰ Och, ser Ni, gåvorna börjar komma i församlingen. Och en annan liten ödmjuk broder här, han är . . . Borde vara här någonstans. Jag antar, att han är det, han är alltid här. Han är en mycket ödmjuk liten man, brukade vara en av förtroendemännen här i församlingen, broder Higginbotham, en värdefull gudfruktig man. Och att få se, att han har fått gåvan att tala i tungor, vem skulle någonsin ha trott, att broder Higginbotham skulle ha gjort det? En blyg, generad liten man, ville inte vara känd, inte på något vis, höll sig i bakgrunden. Men, ser Ni, Gud kan ta en man på det sättet och använda honom, ser Ni, för han vill inte göra det från början. Om han ville göra det, skulle han kanske komma ut som en uppstoppad skjorta. Men så länge han kommer ut, där han inte vill göra det, kan Gud kanske använda honom så där.

¹¹ Junie är här, han är . . . Å, han är bakom pelaren från mig sett.

¹² Jag ska säga det här, jag har hört många människor tala i tungor. Och jag tror, att det kommer från Gud alltsammans, för man kan inte frambringa ett ljud, utan att det betyder någonting för någon någonstans. Som Ni vet, säger Bibeln: "Det finns inte ett ljud utan betydelse.", det betyder, att det inte finns ett ljud, utan att det betyder någonting. Man kan inte yttra sig på något sätt, utan att det betyder någonting. Jag har ofta undrat, hur det kunde vara så, tills jag for till Afrika och hörde alla de där ljuden, och då fann jag, att det var någons röst. Ibland är det en ånglaröst osv.

¹³ Men Junie Jackson, en blyg generad liten försagd predikant från landet där ute i en metodistförsamling långt nere – nere omkring Elizabeth i Indiana, långt borta i obygd. Tystlåten, ville inte säga någonting, liksom generad, såg ut som om han . . . Jag kunde se ibland, jag ville ta honom, skaka honom, säga: "Säg någonting, Junie, ser Du, sluta att bara sitta där och titta på mig så där!"

¹⁴ Vi satte oss ner på en stubbe ute i skogen, och han satt där och sa: "Ja . . . Jag antar . . . Det är all right."

¹⁵ Jag sa: "Å, Junie, jag – jag känner det som: 'Låt mig säga det åt Dig!', ser Du. Du är – Du är alltför långsam för mig, ser Du." Och Gud gav honom en – en – en tungotalsgåva. Jag har aldrig hört något klarare språk i hela mitt liv. Förstår Ni?

¹⁶ Ge akt på honom i församlingen! Såg Ni den där lilla kvinnan, som talade i förmiddags och inte kände den andra kvinnan? Och den ena kände inte den andra, och den här, sättet som rösten sa det på, och då det uttyddes, lät det på samma sätt, vokalerna, interpunktionen, precis det samma, som kom tillbaka. Och budskapet var fullkomligt, till församlingen. Ser Ni, hur det där är? Nu borde vi tacka Gud. Spänn nu inte ut bröstet! Om Du gör det, kommer Du att platta till Dig, och

djävulen kommer att få tag i Dig. Var bara ödmjuk! Säg: ”Å, Herre, bevara mig undangömd, låt mig aldrig resa mig upp innan tid är!”

¹⁷ Han kommer aldrig att låta Dig komma i olag. Om Du blir det någon gång, så gör det – så gör det ingenting. Om Du blir det, å, pastorn här kommer att – kommer att säga till Dig. Ser Ni, gåvorna är inte till för att vara då man . . . Då man predikar. Vanligen, om gåvorna börjar fungera bra i församlingen, ska vi låta Er träffas långt före det andra mötet, låta Herren arbeta med Er där, ser Ni, för då skulle den här delen inte avbryta det alls. Nu, medan vi är i församlingen, måste man ibland tåga en liten stund. Men om Gud har ett budskap, kommer Han någonstans eller någon annanstans att föra ut det, ser Ni, låt Honom bara vara ifred, men gör det enligt Bibelns undervisning! Och broder Neville kommer kanske att undervisa om de här sakerna, vilket vi ska försöka att göra. Jag ska försöka hjälpa honom med det så gott vi kan, vi båda tillsammans, att reda ut det och visa Er, hur det ska användas.

¹⁸ Känner Du Dig bättre, min polske broder? Det är fint. Å, så Herren välsignade honom! För åtta år sedan talade jag om någonting, som skulle ske, för honom. Han var alldeles förvirrad, en riktigt strikt trinitarian. Och Herren sa här om dagen: ”Det kommer en man, han har mörkt hår och bruna ögon, stadig. Visa inte bort honom, jag sänder honom till Dig.” Jag plockade fram ett Skriftställe, just det han var förvirrad om, tog ner en papperslapp åt mig och la den där. Efter en stund kom han upp.

Min hustru sa: ”Det är en man här ute, som vill träffa Dig.”

Jag sa: ”Det är han, visa in honom!”

¹⁹ Och han – han talade om för mig, vad som hade sagts till honom i . . . Under Den Helige Andes inspiration. Hur han alltid hade trott och hållit fast vid Budskapet osv., bland sitt folk. Fastän kritiserad höll han sig till Det. Han sa, att jag för någon tid sedan i mötet hade talat till honom och nämnt hans namn. Och hur jag någonsin kunde säga det namnet, vet jag inte. Han sa, att jag måste – måste stava det, eller någonting sådant i mötet. Han sa, att han bar ett litet barn på sin arm, som hade utslag i sitt ansikte och sa, att det lilla barnet blev fullkomligt renat. Helt och hållet. Och hur Herren . . .

²⁰ Och jag sa: ”Jaha, det Du behöver nu, är att gå ner till kyrkan och bli döpt Jesu Kristi Namn.”

²¹ Jag mötte honom för ett tag sedan uppe på bergstoppen, för han kom ner, döptes i Jesu Kristi Namn. Nu är han alldeles nöjd, känner sig bra, återvänder hem. Jag hoppas, att han tolkar mig i Polen en av de här dagarna, och i Tyskland och i, där borta på de där platserna där. Herren välsigne Dig, min broder!

22 Så många stora rika ting vår Herre gör! Att bara se Hans – Hans barmhärtighet, hur den är från öster, väster, norr och söder, Han leder Sina kära barn. Kommer tillsammans, drar ut, skakar ner. Så mycket att säga!

23 Glöm nu inte, att nästa söndag kväll, om Herren vill, nästa söndag kväll ska vi ha . . . Nästa söndag förmiddag, rättare sagt, ett helbrägdagörelsemöte. Orsaken till att jag säger det där om det, kanhända om det är alltför många för söndag förmiddag, så ska jag ha söndag kväll att falla tillbaka på, ser Ni. Men om jag kan hinna med dem alla på söndag förmiddag, så all right.

24 Onsdag kväll är det bönemöte mitt i veckan. Till Er människor, som är här hemomkring, nu, Ni samlas här inne, har bönemöte. Missa inte det där, stå fast vid det, ser Ni! Och be, sök Er närmare Gud! Låt aldrig fanatismen komma in ibland Er! Håll . . . Det finns alltför mycket verkligt, för att man skulle ta emot någonting falskt, ser Ni, kom inte – kom inte på fel sida! Stå fast vid det rätta.

25 Jag hörde ett välkänt "Amen" då, som jag har hört i årtal, broder Russell Creech. De säger mig, att Patty var den, som talade i tungor här bak här om kvällen. Patty, var är Du någonstans? Är Du här, kära syster? Ja, oj, jag skulle inte ens känna igen henne, om jag såg henne. Men jag tror, att jag höll det där barnet i mina armar och överlämnade henne åt Herren just här. "Och hon är en ung kvinna", som Meda sa, "en ung, vacker, ung flicka i tonåren", med Den Helige Andes kraft över sig, talar i . . . Russell, Du är en rik man. Ja, det är Du.

26 Var är syster Creech någonstans? Jag har inte sett henne. Är hon här? Där bak. Å, syster Creech, så tacksam jag är, för att Gud har gett Er ett sådant där barn, å, Ni inser inte hur – hur tacksam. I den åldern, då tonårsflickorna fnissar och skrattar och håller på, Ni vet, med en massa nonsens till de här pojkarna, deras ankfrisyr och allting och så där. Och det här lilla barnet här med Den Helige Andes kraft, som talar i tungor här inne. Oj, oj!

27 Mmm! Hur många män ikväll, pingstpredikanter, skulle inte ge hela sitt liv, om de kunde få se sin tonårsdotter, som är ute på rock-and-roll-party, göra det där!

28 Sätt – sätt bara värde på det där, broder! Jag vet, vad Du gör där på Interstate, jag har gjort samma sak, arbetat mången svår dag, men broder . . . För att uppfostra de där barnen. Men kom ihåg, att Gud är trofast, Han belönar. Ja, förvisso! "Jag ska återgälda det."

29 Gud välsigne Dig, Patty! Kära syster, jag – jag skulle inte ha känt igen Dig, om jag hade sett Dig, antar jag, men lämna aldrig den där raka stigen, kära barn! Låt aldrig djävulen sätta något – någonting i Dig, liksom ett trevligt gyllene äpple, för det kommer att vara en citron, ser Du. Slapp den saken och låt det

vara så! Håll dina ögon rakt på Kristus, rakt på Korset! Och fortsätt framåt, för tiden är inne! Förstår Du?

³⁰ Så många förmaningar jag bara skulle kunna säga, Guds välsignelser. Jag hade inte kunnat hälsa på så många, och på hela den här veckan har jag inte bett för mer än femtio personer, antar jag, och inne och ute och nödfallen, och det, som har kommit in osv., utan jag har varit upptagen med att studera. Men nu, nästa söndag, ska vi be för människorna och be Herren att komma ner och ge oss den stora kraften och uppenbara Sig för oss nästa söndag förmiddag, om Herren vill.

³¹ Å, jag bara avskyr att börja med den här församlingstidsåldern, för jag vet, att det är den sista av dem. Och nu, i det här kommer det att bli avslutningen av de Sju Församlingstidsåldrarna. Har Ni tyckt om det? [Församlingen svarar: "Amen." – Utg.] Kom nu ihåg, jag säger det här i slutet, liksom jag gjorde i början, det kan finnas många saker, det kan finnas många saker, där Ni bestämt inte håller med mig, men lägg mig inte det till last, ser Ni! Älska mig bara i alla fall, för det skulle inte göra någon skillnad, vad Ni skulle göra, eller vad Ni skulle säga, jag kommer att tycka lika mycket om Er. Om inte mer, ser Ni, om jag inte skulle tycka ännu mer om Er. Men jag älskar Er, det vet Gud, det finns inte en människa, som skulle kunna åkalla Namnet Jesus Kristus, som jag inte skulle älska. Förstår Ni?

³² Och jag vill aldrig ha någon bitterhet eller likgiltighet, fastän vi skulle ha helt olika mening. Om vi satt vid ett bord, och den ene åt ett slags paj och den andre en annan sort, det skulle vara precis lika rätt här, ser Ni. Då det kommer till gemenskap med varandra, älskar vi varandra. Och om vi inte gör det, då borde vi göra det. Och om . . . Vi kommer aldrig att gå längre med Gud, förrän vi gör det.

³³ Glöm bara inte, glöm inte, att den största gåvan av alla gåvorna är kärleken! "Om jag än talar med både människors och änglars tungor, ger min kropp till att brännas som ett offer, förstår all kunskap osv., är jag ingenting. Så . . . Men då det, som är fullkomligt, vilket är kärleken. . ." Om inte alla de andliga gåvorna muras samman med kärleken, så kommer det inte att hålla. Vilket annat murbruk som helst kommer att lossna. "Men kärleken fortsätter i evighet." Ser Ni, det där är Första Korintierbrevet 13.

³⁴ Ikväll, nu, så går vi in i den här stora församlingstidsåldern. Oj, oj! Nu blir vi kanske till omkring en kvart över nio (ikväll). Och nu är jag förvisso ledsen, för att vi inte har nog med plats, men . . . Till att sätta alla, rättare sagt ge alla sittplats, men vi har bara inte det, och en dag kanske vi kommer att få det.

³⁵ Men nu vill jag be Er att göra mig en tjänst. Ni ser min ståndpunkt, och Ni vet, vad den kommer att kosta mig en dag,

ser Ni, och stunden är nära. Förstår Ni? Nu vill jag, att Ni ska göra det här, be alltid för mig! Och kom ihåg, att jag har varit ärlig, så långt jag vet om att vara ärlig, ser Ni. Och jag inser, att jag inte är något barn längre, jag är femtioett år gammal. Och jag – jag, då jag . . . Jag kan inte gå, förrän Gud kallar mig. Och jag kommer att gå den väg, som Han vill, att jag ska gå, och så kommer det att vara med det. Förstår Ni? Men jag måste vara ärlig och tala om Sanningen, utan hänsyn. Så jag vet, att det är en ensam vandring ibland, men så länge Han är hos en, vad gör det för skillnad? Förstår Ni?

³⁶ Innan vi nu går in i den här stora församlingstidsåldern, undrar jag, om vi skulle kunna stå upp och be, bara ett ögonblick igen. Det låter en liksom sträcka på sig och känna sig bättre. I det avslutande mötet, finns det . . . Hur många här skulle vilja bli ihågkomna inför Gud? Räck bara upp Era händer till Gud: ”Kom ihåg mig, å, Herre, vid slutet av tidsåldern. Då livet är till ända, kom ihåg mig!”

³⁷ Vår himmelske Fader, vi har inte nog tungomål för att uttrycka vår tacksamhet för denna den levande Gudens Närvaro, som har varit mitt ibland oss den här sista veckan, för de saker som vi har lärt oss av Dig, hur Du har uppenbarat Dig för oss fram genom tiden, och hur Du har gjort Ditt Ord så klart för oss. Hur vi har väntat på Dig, och hur vi har – har försökt uttrycka vår kärlek, och misslyckats att göra det, Herre, för dödliga tungor skulle inte kunna göra det. Att s- . . . För att ens frälsa oss, och Du . . . För att ens ge oss en hunger efter Dig. För det är skrivet i Ordet: ”Saliga är de, som hungrar”, (bara att hungra, det är en välsignelse) ”hungrar och törstar efter rättfärdighet.” Då gjorde Du det där mäktiga citatet: ”För de ska bli mättade!” Nu tror vi på det där, Herre. Förlåt oss våra tillkortakommanden!

³⁸ Och då vi ikväll går in på . . . I den här sista församlingstidsåldern, som är Laodicea, sedan vi har sett Skriftställena och historien träffa exakt rätt varenda gång. Så, Fader, vi känner till citatet från Din mäktiga profetia här, om den här sista tidsåldern, det kommer att vara precis liksom de andra sex tidsåldrarna har varit. Fader, jag ber, att Du ska låta Den Helige Ande komma till oss ikväll nu och välsigna oss, då vi ytterligare väntar på Dig. I Jesu Namn. Amen. Var så goda och sitt!

³⁹ Om Herren vill, ska boken . . . så fort vi kan. Broder Leo tar den ifrån magnetbandet, för att gå vidare till . . . Gå vidare till stenografin, därifrån till typsättningen, sedan till boken.

⁴⁰ Och för resten Rosella kommer att få sin bok ganska snart, *En alkoholist frälst*. Ni kommer allesammans ihåg hennes berättelse, hur Den Helige Ande kallade henne i mötet. Och hon var . . . Fyra av de största institutionerna för alkoholister hade gett upp om henne, och hon hade avvisats från sjukhusen, som

fanns i Chicago. Och Herren Jesus, på ett enda ögonblicks tid tog Han bort det alltsammans ifrån henne. Hon går bara från fängelset till andra ställen och berättar för folk, om hur Gud kan befria, talar med alkoholisterna osv. Hon har varit . . . Genom sitt vittnesbörd vann hon många människor för Kristus.

⁴¹ Den första församlingstidsåldern, nu, kan Ni tala om för mig, vad den var? Efesus. Andra? Smyrna. Tredje? Pergamus. Fjärde? Tyatira. Femte? Sardes. Sjätte? Filadelfia. Sjunde? Laodicea.

⁴² Den första var mellan 55 och 170 e. Kr., Efesus. Smyrna, 170 till 312. Pergamus, 312 till 606. Tyatira, 606 till '520. Sardes, '520 till 1750. Filadelfia, 1750 till sex . . . '06. Nu börjades Laodiceas tidsålder, överlappade, och förra kvällen kom vi in i den lilla överlappningen. Nu ska vi ikväll ta slutet på Laodicea.

⁴³ Vi tror, att Laodiceas församling började 1906 e. Kr. Jag förutsäger . . . Kom nu ihåg, "förutsäger", särskilt om Ni lyssnar på bandet! Jag säger inte, att det kommer att bli så, men förutsäger, att den kommer att sluta vid 1977, att församlingen kommer att gå till fullständigt avfall, och hon kommer att bli utspydd ur Guds mun. Och den Andra Tillkommelsen, eller Kristi borstryckelse, kan komma när som helst. Nu skulle jag kunna missa det där med ett år, jag kan missa det med tjugo år, jag skulle kunna missa det med hundra år. Jag vet inte var den . . . Men jag bara förutsäger det där enligt en syn, som Han visade mig, och då man tar tiden, sättet den fortskrider på, säger jag, att det kommer att vara någonstans mellan '33 och '77. Åtminstone kommer den här stora nationen att komma fram till ett krig, som kommer att spränga den i stycken, ser Ni. Det där är nu ganska nära, det är hemskt nära. Och jag skulle kunna ha fel, jag förutsäger. Förstår alla? Säg: "Amen.", om Ni gör det! [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Förstår Ni?

⁴⁴ Men Herren visade mig en syn om den mäktiga, kraftfulla kvinnan '33, 1933, den finns på papper. Om hur "Roosevelt skulle få . . . Han hjälpte till att få världen att gå i krig." Hur "Mussolini skulle göra sin första invasion i Etiopien, och han skulle ta det, men han skulle få ett vanhedrande slut." Och hur det där "Sedan de tre ismerna: nazismen, fascismen och kommunismen, alla skulle sluta i kommunismen." Och hur många här inne minns mig bara hålla . . . Fick Er att stå upp och säga det om igen, jag sa till Er: "Ge akt på Ryssland! Ge akt på Ryssland, nordens konung! Ge akt på Ryssland, nordens konung! Ge akt på Ryssland, nordens konung!" Hur många har hört mig säga, bara vinka fram det där om och om igen? Gamlingarna, ser Ni, där borta i den tidiga delen av församlingen. Stod bara där och vinkade fram det om och om igen: "Ge akt på Ryssland, nordens konung! Se efter, vad han skulle göra, för alla de där ismerna kommer att torna upp sig i Ryssland!"

45 Sedan sa jag, att: ”Den här nationen skulle till sist gå i krig mot Tyskland. Och Tyskland skulle vara inbyggt i en betongmur.” Och det var Maginotlinjen, elva år innan den någonsin började byggas, elva år innan. Och jag sa: ”Amerikanerna kommer att lida ett förskräckligt nederlag vid den där linjen.” En del av de här bröderna här var med vid den linjen, broder Roy Roberson och dem, fråga dem, vad som skedde! Det gjorde de förvisso. All right. ”Men till sist”, sa jag, ”kommer vi att segra och vara en av vinnarna i kriget mellan oss och Tyskland.”

46 Nu sa jag: ”Sedan, efter den tiden, skulle vetenskapen verkligen göra framsteg.” Det gjorde de, de skapade atombomben och allting. Jag sa: ”Under sin utveckling skulle de göra en . . . Bilarna skulle hela tiden börja se ut som ett ägg.” Och kommer Ni ihåg de stora gamla motorhuvarna på 1933-orna, den stora bakdelen kom ner så här, reservdäcket bakpå den? Titta, hur den är nu, ser Ni, strömlinjeformad, ser Ni, liksom ett ägg. Och jag sa: ”Till sist ska de uppfinna en bil, som de inte behöver ha någon ratt i. Jag såg en familj fara nerför. . . Kalla det för ’vägen’ i en bil med glastak, stora vägar, som såg fina ut, och fin bil. Och de satt och tittade på varandra, och bilen gick av sig själv, gick raka vägen runt kurvorna och allting.” Och de har bilen just nu, den är redan uppfunnen. De har bilen. Och jag sa då: ”Å, så vetenskapen kommer att utvecklas på den tiden!”

47 Jag sa: ”Sedan såg jag ett . . . De kommer att tillåta kvinnorna och tillåta kvinnorna att rösta. Och genom att de röstar, kommer de att välja fel man en vacker dag.” Och det gjorde Ni i det sista valet. Det var kvinnornas röster, som valde Kennedy. Vi vet det, ser Ni, med de oärliga maskinerna och sakerna man hade fixat med, som FBI avslöjade. Och hur skulle någon kunna . . . Varför gör de ingenting åt det? Varför sägs ingenting? Hmpf! Rädda för att någon ska mista sitt jobb. Ser Ni, det är bara en massa politik, genomruten. Det är alltsammans. Visst!

48 Det finns ingen – finns ingen . . . Finns inte, ursäkta mig! Det finns ingen frälsning i den här nationen, det finns ingen frälsning i någon nation. Frälsningen finns i Jesus Kristus och Honom allena! Mmm. Det är riktigt. Nu är jag tacksam för Amerika. Jag skulle hellre bo här än på vilken annan plats som helst i världen, för . . . Utom Kanada. Kanada och Förenta Staterna är tvillingar, det vet vi, grannländer, ett underbart ställe, men jag – jag tror, att jag hellre vill bo här än var som helst, som jag vet, för det är mitt hem. Jag är glad, för att jag är amerikan och tacksam för det. Men jag ska säga Er, det behöver förvisso en rejäl väckelse, det gör det förvisso. Och det kommer inte att få det! Nänämensan. Hon kommer aldrig att resa sig igen! Nänämensan. Det är slut med henne! Ni minns för omkring fem år sedan i Chicago, det

där är på band. Du har det, Gene. Jag sa: ”Antingen kommer de att ta emot Den i år, eller så kommer de hela tiden att falla ner.” Och det har de gjort, ser Ni, och de kommer att fortsätta att göra det, tills hon till sist möter sitt slut.

⁴⁹ Men det kommer att finnas en kraftfull kvinna! Kom ihåg nu! Det här är också på band. En kraftfull kvinna, en mäktig kvinna, hon kommer antingen att vara president, eller så kommer det att vara en kvinna, som representerar den katolska kyrkan (vilket jag tror, att det är), som kommer att ta makten här en dag, och hon kommer att styra det här landet. Den här nationen är en kvinnans nation. Flaggan gjordes av en kvinna, det är nummer tretton. Hon började med tretton stjärnor, tretton ränder, tretton kolonier. Allting var tretton, tretton, tretton ända fram. Tretton stjärnor på hennes silverdollar nu. Allting är ett trettontal. Det är nummer tretton och dyker upp i trettode kapitlet i Uppenbarelseboken. Helt och hållet tretton! Allting är ”kvinna, kvinna, kvinna, kvinna, kvinna”, hela vägen fram. Och hon övertog alla ämbetena. Hon har tagit makten över Hollywood. Hon har tagit makten över nationerna. Hon har övertagit ämbetena. Hon har övertagit allting, som finns. Jämlika rättigheter med mannen, röstar tillsammans med mannen, svär som en man, dricker som en man, vad som helst annat. Och bara ett bete för den katolska kyrkan, för dyrkandet av kvinnan! De dyrkar redan en kvinna, i alla fall.

⁵⁰ Hon är det bästa... En omoralisk kvinna är det bästa bete, som djävulen någonsin hade. Hon är värre än alla utskänkningslokaler, som någonsin funnits. Hon kan skicka flera själar till helvetet än alla utskänkningslokalerna i hela landet. Det är riktigt.

⁵¹ ”En god kvinna är en juvel i en mans krona.”, sa den visaste mannen på jorden. En man bör ära en god kvinna, ser Ni. ”Men en ond en är vatten i hans blod.”, och hans blod är hans liv. Ni män, som har goda hustrur, Ni vet inte, hur Ni borde tacka Gud för en god hustru! För om Gud kunde ha gett en man någonting bättre som hjälp, skulle Han ha gjort det. Men en kvinna är den bästa hjälp, som Gud kunde ge en man. Men då de vänder sig. . .

⁵² I Edens lustgård var hon den, som Satan valde till sitt redskap. Han tog inte mannen, han tog kvinnan. Varför gick han inte till Adam, för att ge honom lidelser? Han kom till kvinnan och gav henne, ser Ni, för det var den, som han valde. Gud tog mannen, och Satan tog kvinnan.

⁵³ Och titta hela vägen framåt, och vid slutet... Då Babylon grundades i begynnelsen, Hislops *Två Babylons*, en kvinna! Då det kom fram i tidsåldern, nu slutar det i hedningarnas tidsålder. Babylon började på det viset och avslutas med en kvinnodyrkan (Maria) i kyrkan. Vilken tid vi lever i!

⁵⁴ *Laodicea* nu, Laodiceas tidsålder, ordet betyder ”ljum”. Den har massor av tillhörigheter och tror, att hon inte har behov av någonting. Men Bibeln säger, att hon är ”eländig, blind, ömkansvärd och naken”. Vilket tillstånd!

⁵⁵ Belöningen åt dem, som vinner seger i den här församlingstidsåldern, är att få ”sitta på tronen tillsammans med Herren”.

⁵⁶ Stjärnan eller ängeln eller budbäraren till den här församlingstidsåldern, nu, är okänd.

⁵⁷ Den första församlingstidsålderns budbärare, nu, vem var det? Paulus, Efesus. Smyrna? Irenaeus. Pergamus? Den helige Martin. Tyatira? Columba. Sardes? Luther. Filadelfia? Wesley. Och i . . . Denna *Laodicea*, det vet vi inte än och får troligen inte veta det, förrän alltsammans är över.

⁵⁸ Men jag skulle bara vilja ge mitt förslag till vad den här ängeln kommer att vara, vad vi väntar på. Skulle det vara all right? [Församlingen säger: ”Ja! Amen!” – Utg.] Då det är så, att vi har litet tid, så skrev jag bara ett litet förslag här, vad jag tänkte.

⁵⁹ Denna *Laodicea*församlingens ängel, för att avsluta det. Han kommer nu att vara vid slutet av tidsåldern liksom resten av dem, liksom Bibeln. Han kommer att vara vid slutet av tidsåldern. Inte i början av den, vid slutet av den, för ängeln kommer alltid för att tillrättavisa för . . . Dem för vad de hade gjort. ”Till – till *Laodicea*s församlings ängel skriv de här sakerna!”

⁶⁰ Ser Ni: ”Till Smyrnas församlings ängel skriv de här sakerna!” Ser Ni, vartenda ett är till ängeln vid slutet av tidsåldern. Paulus, tidsålderns slut. Och vidare fram, tidsålderns slut. Överlappningen, tidsålderns slut. Tidsålderns slut, det är det, som får det att överlappa. Ser Ni: ”Till ängeln”, talade om, vad det var. Det här överlappar här: ”Till ängeln”, slutet av den tidsåldern. Ser Ni, tar upp det just här, gjorde överlappningen liksom trappsteg, som går upp, de Sju Församlingstidsåldrarna.

⁶¹ Den här ängeln, nu, som kommer i den här tiden, jag vill . . . Jag har någonting skrivet här, jag skulle bara vilja läsa det. Men han kommer att bli känd i sista delen av tidsåldern. Och för att vi är så nära det – så nära den där Ljus-tidsåldern, att han troligen finns på jorden nu. Ser Ni, man känner honom inte. Han kommer att vara en – en mäktig profet, som kommer att förkastas av kyrkovärlden, för de kommer att fortsätta rätt fram i sina synder och till sist spys ut ur Guds mun, ut ur Guds Närhets mun.

⁶² Jag tror det kommer att bli en liksom Elia. Jag ska ge mina skäl, varför. Låt oss nu slå upp här i Malakis Bok, bara ett ögonblick, jag ska ge Er, varför jag tror, att det kommer att bli en, som är smord med Elias Ande. Nu vill jag, att Ni ska ta på Er Er – Er älskvårdhetsmössa nu. Malaki, 4:e kapitlet. Lyssna nu, då

jag läser, och Du i Din Bibel! Tänk nu riktigt grundligt i de nästa några minuterna, nu, innan vi går in i församlingstidsåldern!

Ty se, den dagen kommer, som ska brinna liksom en ugn, och alla de stolta, ja, . . . alla de, som gör vad ont är, ska bli stubb, och dagen, som kommer, som ska bränna upp dem, säger härskarornas HERRE, och den ska inte lämna dem varken rot eller gren.

⁶³ Vad säger Han? Han talar om en dag, som ska komma. Vill Ni hålla med om det? Om en Herrens tillkommelses dag.

Men för er . . .

⁶⁴ Se upp nu, nu talar Han till Israel igen. Vad sa Han nu? ”Ty se, den dagen kommer (längre fram), som ska brinna.”

Men för er, som fruktar mitt namn ska rättfärdighetens Sol gå upp med helbrägdagörelse i sina vingor, och ni ska gå fram och växa upp liksom stallets kalvar.

Och ni ska trampa ner de onda, för de ska bli aska under era fotsulor i . . . På den dagen, då jag ska göra detta, säger härskarornas HERRE. (Inte . . . Den dagen, då Han ska bränna jorden, ska vi trampa på deras aska. Det är Tusenårsriket, naturligtvis, ser Ni.)

Kom ihåg Mose, min tjänares, lag, som jag anbefallde honom på Horeb för hela Israels med stadgar och dom!

Se, jag ska sända er profeten Elia innan HERRENS stora och förskräckliga dag kommer.

Och han ska vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till fäderna, så att jag inte kommer och slår jorden med en förbannelse.

Slutet på Gamla Testamentet.

⁶⁵ Nu sa Jesus . . . Matteus 17:10, där Han talar om det här. Alla judarna väntar på denne kommande Elia. Ge nu akt på, vad Jesus sa om det, Matteus 17:10. Vi ska börja med den 9:e versen, Matteus 17:9:

Och då de kom ner ifrån berget, bjöd Jesus dem och sa: ”Tala inte om för någon människa . . . Tala inte om synen för någon människa, (Ser Ni, ”Tala inte om det här. Ni vet det, men behåll det för Er själva!”) . . . Berätta inte för någon människa om synen, förrän Människosonen har uppstått . . . ifrån de döda.” Tala inte om det!

Och hans lärjungar frågade honom och sa: ”Varför sa då de skriftlärda, att Elias måste komma först?” Varför är det så, att Elias först måste komma innan denne Kristus ska komma, rättfärdighetens Sol? Varför sa de detta? Här, Du är ju redan här, och de skriftlärda sa, att – att Elias skulle komma först.

Se upp nu!

Och Jesus svarade och sa till dem: "Elias ska sannerligen komma, ska komma först och återupprätta allting.

Men jag säger er, att Elias redan har kommit, och ni kände inte igen honom, (Ser Ni, han sa inte, vem han var, ser Ni.) utan har gjort med honom vadhelst ni hade lust till. På samma sätt ska också Människosonen få lida av dem."

Och lärjungarna förstod, att han talade med dem om Johannes Döparen. (Nu – nu var ju Johannes Döparen den Elia, som skulle komma.)

⁶⁶ Se upp nu, jag kommer tillbaka till Malakis 4:e kapitel igen. Kom nu ihåg, att här sa Han, att: "Innan den stora och härliga, fruktansvärda Herrens Dag ska komma, ska jag sända till Er profeten Elia." Den 5:e versen:

Men jag ska sända till er... profeten... Jag ska sända till er profeten Elia innan ... [Församlingen säger: "HERRENS" – Utg.] stora och fruktansvärda dag kommer...

⁶⁷ Vad finner vi "på Herrens dag"? Vid slutet av tidsåldern! Det är då världen kommer att brännas. Kommer Ni ihåg, hur vi tog Honom med en vit peruk på sig, Ni vet, och – och Hans bröst, och omgjordad runt bröstet. Kommer Ni ihåg det? Och vi bevisade med Bibeln, att det inte var en *sabbatsdag*, inte heller en *söndag*, det var Herrens Dag. Är det riktigt? Och det är den dagen, då Han kommer som Domare: "Och jag ska slå jorden med en förbannelse." Är det riktigt?

Och jag ska sända till er profeten Elia, innan HERRENS stora och förskräckliga dag kommer.

⁶⁸ Ge nu akt på Elias sammansatta tillkommelse! Om Ni nu vill lägga märke till det, så har hela Skriften sammansatta betydelser, "Men det är fördolt för de visas och förståndigas ögon och uppenbaras för småbarn, sådana som vill lära sig." Tror Ni inte på det? Behåll nu Malaki 4 just där!

⁶⁹ Och låt oss nu gå tillbaka till Matteus 2 bara en minut, bara tvärs över sidan, Matteus 2! Jag tror jag borde ha menat Lukas 2 istället för Matteus 2. Jag har det nedskrivet här, men jag hade bråttom för bara några ögonblick sedan, och Den Helige Ande var i rummet över mig, och jag hade det bara så härligt. Så jag menade... 2, låt oss se, om det skulle vara det här! Låt mig nu läsa här bara en minut! Matteus 2? Det där är inte det, som jag letar efter, eller hur? Bara en minut, nu, jag ska få tag i det på bara... Låt mig få bara litet tid här, för jag vill, att Ni ska vara säkra på att förstå det, att Skriften har en sammansatt mening med Sig. *Hannas tillbedjan. Återkomst till Nasaret. Påsken. Johannes verksamhet.* Låt mig nu se, om jag kunde ha menat Lukas, jag läste någonstans och... Jag – jag

menar Markus istället för Lukas, det kunde ha varit Markus. Men jag vill, att Ni ska få det här Skriftstället, så att – att Ni ska veta, att det är Herrens verk, att Han verkligen gör det här på det här sättet. Nu ska jag tala om för Er, vad jag letar efter, det var ”Ut ur Egypten kallade jag min son”. Någon med en marginalnotis, som kunde få tag i det kvickt eller finna det? ”Ut ur Egypten har jag kallat min son, jag har kallat min son.” Bara ett ögonblick nu!

⁷⁰ [En broder säger: ”Lukas 1:17.” – Utg.] Lukas 1:17. Tack, broder! Det är riktigt, Lukas 1. Markus . . . Lukas 1:17 istället för 2. Jag vill ha tag i den 14:e, det är där . . . Så är det, broder. Det där är exakt rätt, Lukas 1:17. All right. Nu, nu kan Ni skriva ner det. Vad det är, nu, det är ur Herrens välsignelser, som det blev välsignat.

Och du ska få fröjd och glädje, och många ska fröjda sig över hans födelse.

För han ska vara stor i Herrens ögon och ska inte dricka varken vin eller stark dryck.

⁷¹ Den här mannen, som kommer fram, kommer att bli lärd från sin födelse, att inte dricka eller att ha någonting att göra med synden så där. Får Ni tag i det?

. . . och han ska bli fylld med Den Helige Ande ända ifrån sin moders moderliv.

Och många av Israels barn ska han omvända till Herren, deras Gud.

Och han ska gå före honom i Elias ande och kraft för att vända fädernas hjärtan till barnen och de olydiga till de rättfärdigas vishet och färdigställa ett folk, som är berett för Herren.

⁷² Nu, nu inser vi, att han var profeterad, och Johannes var den personen! Är det riktigt? Johannes var den Elia, som skulle komma på den tiden.

⁷³ Nu vet vi också, att Skriften ibland menar två saker. Den säger en sak, liksom där i Matteus, där Den sa: ”Ut ur Egypten har jag kallat min son.” All right, jag tror, att det var det, jag letade efter: ”Ut ur Egypten har jag kallat min son.” Och om man sedan vill läsa referenserna till den där ”sonen” där, var Han . . . Inte . . . Den gick tillbaka till Hosea, vilket inte betydde *Jesus*, Hans Son. Det var – det var *Israel*, Hans son, ”Ut ur Egypten kallade Han Israel.” Men det hade en sammansatt mening och en större förståelse för det, då det menade och berättade om – om Jesu tillkommelse, vilken var större än – än Israel, då Han kallade ut Israel. All right.

⁷⁴ Nu finner vi också, att det där har . . . Att Hans första tillkommelse inte var på Herrens Dag. Är det riktigt? Tillbaka till Malaki, nu, låt oss reda ut det här först: ”Kommer på

Herrens Dag.”! Ge nu akt på Hans sammansatta tillkommelse, Hans första tillkommelse och Hans andra! Har Ni Ert andliga tänkande redo? 6:e versen nu: ”Han ska . . .”

. . . Han ska sända . . . Elia . . . innan . . . HERRENS stora och förskräckliga dag. (Är det riktigt?)

75 Nu inser vi, att det där inte var Johannes, för det var inte Herrens förskräckliga Dag (eller hur?), och Han . . . Inte heller brände Han jorden. Så det måste ha betytt en förhandsvisning eller – eller en annan framtida tillkommelse av Johannes . . . Rättare sagt av – av Elia. Är det riktigt? För Han sa: ”Jag ska sända Elia, och jag kommer att bränna hela jorden, och jag ska bara städa av den, och Ni ska vandra ut på deras aska.” Det är Tusenårsriket, det vet vi. Efter att atombomben ska spränga den i stycken, sedan kommer det att finnas . . . Jorden kommer att rätta upp sig. Och det kommer att bli en stor Dag här på jorden, och Församlingen ska regera tillsammans med Jesus på jorden i tusen år. Är det riktigt? ”Men före denna Herrens stora och förskräckliga Dag, då den kommer att sprängas, ska jag sända till Er profeten Elia.” Är det riktigt? Så det betydde inte Johannes Döparen i det fallet, för Herrens förskräckliga Dag var inte då, tvåtusen år bort. Är det riktigt?

76 Ge nu akt på nästa vers! Och om Ni ska vara riktigt andliga nu, så är det här ett kärleksbrev nu, och man måste läsa mellan raderna, och då blir det riktigt. Ni vet, vad jag menar. Kom ihåg hur jag sa, Skriftstället: ”Jesus tackade Gud, för att Han hade fördolt Det för de visa och förståndiga (deras ögon), uppenbarat Det för småbarn.” Nu har jag ofta illustrerat det med min hustru, då hon skriver ett brev till mig. Jag kan se, vad hon säger i brevet, men jag läser mellan raderna, för att få veta, vad hon menar, ser Ni, för jag älskar henne och jag – jag känner till hennes natur. Och man måste komma till Guds natur och älska Honom, då sticker Skriftställena ut för en. Han uppenbarar Det.

77 Ge nu akt på nästa vers!

Och han ska vända fädernas hjärtan till barnen, (Se upp nu!) och barnens hjärtan till fäderna, . . . (Förstår Ni?)

78 Då nu Johannes kom som Elia, vände han Israeliternas hjärtan, hjärtana hos de barn, som då tog emot hans budskap, fädernas hjärtan till barnen. Men då han kommer *den här gången*, kommer han att vända Församlingens hjärtan tillbaka till Pingstfäderna. Ser Ni, det är ett vice versa där. Får Ni tag i det? Läs Det nu!

79 Lyssna nu noga, nu!

Och han ska vända fädernas hjärtan till barnen, . . .

80 Den gamle ortodoxe prästen, han kommer att säga dem, att: ”Å, Gud kan av de här stenarna här låta barn uppstå åt Abraham.

Tänk inte, att Ni kan. . .” Förstår Ni? Nu kommer han att ta de gamla förhärdade ortodoxa prästernas hjärtan och vända deras hjärtan till den Tro, som barnen hade här. Ser Ni: ”Alla dessa, som nu hade blivit döpta och väntar på den kommande Messias. Vem har varnat Er, Ni huggormars avkomma, att Ni ska fly från vreden, som ska komma?” Oj, oj! Ser Ni, ”han vände fädernas hjärtan till barnen.”

⁸¹ ”Och barnens hjärtan till fäderna.” Då nu *den här* store Elia kommer i slutet av den här tidsåldern, kommer han att ta Pingstens Budskap för att omvända barnen till fädernas Tro, för han kommer att tillrättavisa dem, för att de inte höll sig till denna samma Tro, som fanns där i begynnelsen. Amen! Nu tror jag, att vi ganska väl inser, att det kommer att vara Elia. Eller hur? Nu vet vi det.

⁸² Och det har. . . Nu, ser Ni, har Herrens förskräckliga Dag inte kommit. Jag undrade ofta: ”Skulle den här mannen bara vara en predikant, då?” Elia gjorde bara kraftgärningar, inget predikande. Men då hans Ande var över Johannes, gjorde Den bara predikandet, inga kraftgärningar. Varför? Jesus skulle efterfölja honom, Han skulle göra kraftgärningarna: ”För rättfärdighetens Sol ska gå upp”, sa han, ”med helbrägdagörelse i sina vingar.” Så Johannes behövde inte göra kraftgärningar, han kungjorde bara Kristi tillkommelse. Och de. . .

⁸³ Kom nu ihåg det, och denne Johannes. . . Rättare sagt, denne Elia, som ska komma, kommer att bli missförstådd, han kommer att vara en så mäktig, kraftfull man inför Herren, att folk tror, att han faktiskt är Messias.

⁸⁴ För hans allra bästa vänner sa till honom: ”Du är Messias.”

⁸⁵ Han sa: ”Jag är inte ens värdig att lösa Hans skor, men Han kommer efter mig!”

⁸⁶ För de var i förväntan, då, att få se en Messias, de trodde, att Messias skulle komma. . . Då de såg det här stora fenomenet uppstå ibland dem, sa de: ”Han är Messias.”

⁸⁷ Johannes sa: ”Jag är inte Han! Men Han kommer efter mig!”

⁸⁸ Oj, oj! Får Ni tag i det? Så hans nära vänner kommer att tro, att han är Messias.

⁸⁹ Lägg nu märke till, att en annan sak kommer att äga rum, dennes natur, han kommer att komma precis före Herrens Dag. Nu brändes jorden aldrig på Johannes tid, så det är i framtiden. Då han kom första gången, predikade han bara, andra gången kommer han – han kommer att både predika och göra tecknen, som utlovades av Jesus Kristus. All right, nu, låt oss titta på naturen, hur den kommer att vara, denne profets natur, som ska komma!

⁹⁰ Nu är vi övertygade om, att den här sista församlingstidsålderns ängel har förutsagts från Gamla

Testamentet och framåt. Resten av dem var inte det. Paulus, Irenaeus, de var inte förutsagda. Men den här sista tidsåldern, vid slutet av fulländningen, världens ände, det kommer att vara en så oerhörd tid, som vi har precis framför oss, så den här tidsålderns ängel var förutsagd hela vägen bakåt i Skriften, den Gamla Skriften, avslutningen av den här tidsåldern. Det är Elia, en mäktig smord en.

⁹¹ Se upp nu! Vilket slags natur kommer Elia att ha? För det första kommer han att vara en mäktig profet, trogen mot Guds Ord, för Elia var trogen, och Johannes var trogen. Det är riktigt. Gör tecken och under, kommer att vända barnens hjärtan tillbaka till Pingstfädernas Tro. Han kommer att hata samfunden, liksom Elia gjorde. Det är riktigt, det kommer han att göra! Jag tror, att vi just har fått igång saken för honom nu, det är på tiden, att han får möjlighet att komma. Han kommer att hata samfunden! Elia hatade dem, och Johannes hatade också samfunden.

⁹² Johannes sa: "Kom inte och tänk: 'Vi har nu Abraham som vår fader.' Ni fariséer och sadducéer, er skara av huggormar! Ormar i gräset", med andra ord. "För jag ska säga Er, att Gud kan av de här stenarna låta barn uppstå åt Abraham."

⁹³ Elia sa: "De har gått vilse allesammans, varenda en av dem! Det är ingen kvar, utom jag allena." Oj, oj!

⁹⁴ Han kommer också att hata utsmyckade kvinnor! Det gjorde Elia: Jesabel. Är det riktigt? Johannes gjorde det: Herodias. Båda var profeter, Anden, samma Ande. De hatade samfundsvärlden, kyrkovärlden. De hatade också utsmyckade kvinnor, som inte var goda. De . . . Någonting i deras ande skrek emot den saken! Jesabel var ute efter Elias huvud och tänkte hugga av det. Och hon fick också Johannes huvud avhugget, Herodias gjorde det. Bägge två!

⁹⁵ Den här profeten kommer att bli en, som älskar vildmarken! Liksom Elia, han levde i vildmarken, ensam. Johannes i vildmarken, ensam. Då vet vi, att det kommer att vara Elia. All right.

⁹⁶ Och den här profeten kommer att vara en, som kommer att stå fast vid Guds sanna Ord. Ja, han kommer att stå fast vid Det, hela Ordet. Varför? För att återupprätta en Tro (åt Efesusförsamlingen), som har varit förlorad hela denna tid, Tro i en församling, som fick en "öppen Dörr" satt framför sig och förkastade Den.

⁹⁷ Inte någon lärd person. Elia var ingen lärd person, tisbiten. Johannes var ingen lärd person. Lukas 1:67, Bibeln säger, att han var . . . "Att barnet var i . . . Så fort han var född, begav han sig till öknen, var i öknen till den dagen, då han visades för Israel." Det är riktigt. 1: . . . Lukas 1:67 till den 80:e versen, om Ni vill anteckna det.

⁹⁸ Den här profeten kommer också att vara en lynnig slags man. Elia, sedan han hade haft ett stort möte, kunde ingen komma sams med honom. Elia hade perioder. Då han gick ut där och kallade ner eld ifrån himmelen och brände upp Baals altaren och allting, sprang han ut i öknen och han sa: "Herre, jag är inte bättre än mina fäder, låt mig dö!" Är det riktigt? (Och Johannes. . .) Han – han satt under ett en-träd, och efter den stora väckelsen ville han nu dö.

⁹⁹ Och Johannes, då de kastade honom i fängelse (den här grymma kvinnan), satt han där och började bli på dåligt humör. Jag tror, att Pember eller en av dem sa: "Hans örn-öga blev oklart i fångelset." Han skickade några av sina lärjungar.

¹⁰⁰ Och, å, han hade uttalat sig och sagt: "Där är Guds Lamm, som tar bort världens synd." Johannes såg Eldstoden hänga över Honom liksom en Duva och komma ner och slå Sig ner på Honom. Bevittnade det alltsammans och sa: "Det där är Guds Lamm!" Och han sa: "Jag skulle behöva döpas av Dig, och varför kommer Du till mig?"

Jesus sa: "Låt det nu vara så!"

¹⁰¹ Men då de satte honom i fängelse, blev han nedstämd riktigt snart. Ser Ni, liksom svårt, kan knappast ta sig upp. Och då de gjorde det, sa han: "Gå och fråga Honom, om Han verkligen är Denne, eller om vi ska vänta på en annan, som ska komma!" Precis exakt liksom Elia gjorde, ser Ni, precis det samma.

¹⁰² Han var liksom en lynnig slags man, så vi tycker synd om honom, för vi vet, vad det där är. All right.

¹⁰³ Nu vid. . . Församlingen, då han uppenbaras. . . Det är bäst jag låter det där vara. Då han uppenbaras, församlingen. . . Då han ger sig tillkänna, denne mäktige Elia, som Gud kommer att sända till oss, då han ger sig tillkänna, liksom Elia gjorde, var Församlingen redo att befrias, befriades ur hedendomens händer. Är det riktigt? Just då han kom fram där och sa: "Vi ska bevisa, vem som är Gud.", befriade Elia Församlingen. Och Johannes, precis liksom Johannes gjorde, som han sa, då han såg Jesus, han sa: "Jag måste avta och Han måste tillta." Johannes började predika, gav sig tillkänna, precis före Herrens tillkommelse. Just vid slutet, yttrandet. All right.

¹⁰⁴ Nu finner vi, att Elia måste betyda den här tidsåldern för den här Församlingen. För att bevisa, att det var Elia: Elia, sedan han hade avgett sin profetia, måste inte Elia dö, han blev borttryckt och upptagen till Himmelen. En förebild till Församlingen (vid slutet av den här Elia, som ska komma, vid slutet av *hans* tid) kommer Församlingen att gå i Borttryckelsen utan att gå igenom dödens skuggor. Det kommer att vara Borttryckelse! Jag tror, att den store Elia, denne store, som ska komma, kommer att vara den smorde Elia, som är profeterad för den sista tiden. Amen! Jag tror, att då han kommer, kommer han att vara ängeln

eller budbäraren till församlingen i den sista tiden (ett förkastat, förödmjukat folk, som den här församlingen kommer att bli till och redan är). Jag tror, att Elia är utlovad i Bibeln. Jag tror, att vi kan förstå detta, att Elia var den, som utlovades i Bibeln, till att komma i den här tiden. Tror Ni på det?

105 Låt oss nu slå upp Laodicea, så ska vi se, vad vår Herre har att säga till oss ikväll om Laodicea, ett Laodicea. All right, hälsningen till församlingen:

. . . till Herrens ängel . . .

106 Den 14:e versen i 3:e kapitlet i Uppenbarelsboken:

. . . till Herrens ängel . . . *Laodiceerna skriv: "De här sakerna som Amen säger, det trofasta och sanna vittnet och begynnelsen till Guds skapelse:"*

107 Oj, oj! Vi har hela . . . Om vi hade hela kvällen till det där, just där, så Herren skulle uppenbara det för oss! Se upp!

108 "Amen" är den "Siste". Han har dykt upp hela vägen fram igenom, och olika saker, men här är den sista församlingstidsåldern, där det står: "Jag är . . . Det här är avslutningen, jag är den Siste."

109 För att nu visa, att Han var den "Förste" också, vilket Han var, är Han "begränsningen till Guds skapelse". Å! Får Ni tag i det? Förstår Ni? Hur skulle Gud kunna bli skapad, om Han är en Ande? Hur skulle Han kunna bli det? Han är – Han är Ewig! Han skapades aldrig, Han kommer aldrig att bli skapad, för Han var Gud i begynnelsen. Men Han, som är "begränsningen till Guds skapelse" var Jesus Kristus, då Han uppenbarades, då Gud bodde i Honom. Han är Guds *skapelse!* Oj, oj! Ser Ni, "Den Förste och den Siste, Amen, begynnelsen till Guds skapelse." Då Gud skapade en kropp åt Sig, kom Han ner och bodde i den, det är begynnelsen till Guds skapelse. Förstår Ni? Å, är Han inte underbar?

110 Nu finner vi för det första, att Han visade Sin Gudomlighet just *här*: "Jag är den Allsmäktige! Jag är Han, som Var, som Är och Ska Komma. Den Allsmäktige!" Till församlingen i Efesus, sa det tre gånger. Är det riktigt? Kommer raka vägen bort till den i Laodicea och säger: "Jag är Amen. Jag var den Förste *här* borta, jag är den Siste *här* framme. Och jag är begynnelsen till Guds skapelse. Genom de församlingstidsåldrar, som vi ska få, kommer Ni att få lära Er, att jag är Gud, Gud skapad i mänsklig form. Jag är begynnelsen till Guds skapelse!" Amen.

111 Det där skulle få en presbyterian att ropa. Tänk bara på det! "Begränsningen till Guds skapelse." Jag . . . Å, så jag tycker om det där, "Guds skapelse", då Gud skapades, då Gud blev kött i Jesus Kristus och bodde ibland oss.

112 Nu – nästa vers (till de andra församlingarna) skulle nu vara berömmet, men Han berömde inte den här församlingen. Han

hade ett klagomål emot den, inte något beröm. Han berömde inte den här för någonting, den här laodiceiska tidsåldern. Med allt det Ljus, som de hade, och bröt mot Det, behövde de inte något beröm. Mmm. De behövde en sträng tillrättavisning, och det fick de! Han hade ett klagomål emot den här församlingen, inget beröm.

113 Nu vill jag läsa den 15:e och 16:e versen här nu:

Jag känner till dina gärningar, . . . du är varken kall eller het, jag skulle vilja att du vore kall eller het. (Med andra ord: "Var inte – var bara inte ljum!")

Så då, för att du är ljum och varken kall eller het, ska jag utspy dig ur min mun. (Hmm!)

114 Lärda. . . Är det där något beröm? Det där är en sträng tillrättavisning till den här ogudaktiga laodiceiska tidsåldern, den värsta av hela högen. Alla de andra av dem under tortyr och allting de hade. De hade ingenting, de var drabbade av fattigdom, gick omkring i fårskinn och getskinn, och utblottade och sågade och brända till döds och blev lejonmat och allting annat, och höll ändå fast vid Tron. Och den här skaran är "rik och inte i behov av någonting", och allting annat, och en sköka! Det är riktigt.

115 Nu har vi en riktigt stor lektion, jag hoppas att Herren hjälper oss in. Han – Han sa: "För att Du varken är kall eller varm, ljum."

116 Liksom mjölk, ser Ni. Riktigt kall mjölk är god. Eller hur? Het mjölk är bra för en. Men ljum mjölk kommer att få en att spy.

117 Kommer ihåg en natt jag blev sjuk nere på floden, för omkring tjugofem år sedan. Jag var i ett litet skjul till båt, bodde där nere. Jag blev sjuk, och de kom upp, min sväger hade tagit mig bort till Dr. Isler. Han sa: "Hur är det fatt?"

Jag sa: "Jag är så sjuk i magen!"

118 Han sa: "Drick ett glas varm mjölk, Du!" Å, broder! Ljum mjölk, den gjorde mig sjuk, så jag bara städade ut allting, som fanns på insidan.

119 Nu sa Gud: "Jag skulle hellre vilja, att Du vore het, riktigt glöd-het, eller frysande, var det ena eller det andra! Bli inte ljum, för Du gör mig sjuk!"

120 Det är vad den här församlingstidsåldern gör med Gud, gör Honom sjuk! Förstår Ni? "Var antingen. . . Inte. . . An. . . Var inte glöd-. . . Var antingen glöd-het eller. . . Var inte ljum! Varm eller het, för Du får mig att spy."

121 Den anglikanska kyrkans kylslagenhet på John Wesleys tid drev honom till att ha möten någon annanstans, för den var kall, kylslagen.

122 Metodistförsamlingens kylslagenhet fick William Booth att bli en glöd-het salvationist. Ser Ni, Gud sa: ”Om Du inte kommer och omvänder Dig, ska jag flytta ljusstaken. Jag ska ta ut den, ge den åt någon annan.” Så då metodistförsamlingen inte ville ta emot John Wesleys helgelse, kom William Booth direkt fram med Frälsningsarmén och förde henne vidare. Det är riktigt. Varför? De organiserade den! Det är exakt så. Gjorde en organisation av den, och Gud sa: ”Jag hatar den saken!”

123 Så . . . William Booth kom direkt med och tog upp den, och Frälsningsarmén, vad gjorde han sedan? Samma sak, vände om och organiserade den igen. Efter honom kom campbelliterna, och de existerade ett tag, och sedan John Smith med baptisterna. Och sedan därefter kom nazarenerna, och efter nazarenerna kom så Pingsten.

124 Nazarenerna, vad gjorde de? Ordnade upp sitt på samma sätt, gjorde samfund av det.

125 Vad kom på den tiden? Två små grenar, Church of God osv. växte upp ur det där. Vad gjorde de? Organiserade sig, lät dem bara gå.

126 Pingstvännerna kom med med särlaregnsvälsignelsen, vad gjorde de? Organiserade sig, så Han lät dem bara gå. Det är riktigt.

127 Nu kommer vi att komma fram hit till änden, Ni får någonting riktigt starkt om några minuter. All right.

128 All right, Han vill, att Du ska vara glöd-het eller – eller frysande, det ena eller det andra. Var inte ljum! Simulera bara inte någonting, som Du inte har, var antingen brinnande för Gud eller gå tillbaka in i – i – i organisationen! Inte – var inte ljum!

129 Det är samma sak nu! Det är samma sak, som har ägt rum i de . . . De här församlingarna här. Han vill ha Dig antingen het eller kall. Han vill inte ha någonting ”ljumt”. Det är vad pingströrelsen har kommit i, ett ljumt tillstånd. De får på pianot då och då, och några trummor, och dunkar på litet grand, och får till nog med musik, någon kommer fram och liksom . . . Ni vet, säger liksom: ”Pris ske Herren! Halleluja!” Mmm. Och musiken avtar: ”MM, Mm, mm, *mm*”, det är det. Oj, oj, det gör bara Gud sjuk i magen! Förstår Ni? Mmm. All right.

130 Det är inte mycket som pågår då, som någon – som någon glöd-het väckelse, som pågår i dem, men de hade massor av mekaniskt maskineri i den här församlingen, ser Ni, för de var rika och oj, de kom ju tillsammans och ordnade till stora möten och allting. De hade det härligt i den här församlingen, det är alldeles sant, men det var mekaniskt maskineri alltsammans. Men där fanns inte någon Den Helige Andes värme. Förstår Ni?

131 Titta här, vad Han sa här inne, ser Ni!

Jag känner till dina gärningar, . . . du är varken kall eller het, jag skulle vilja att du vore kall eller het.

Och för att du är ljum, . . . varken kall eller het, ska jag utspya dig ur min mun. (Förstår Ni?)

132 Nu sa Han: "Jag skulle vilja, att Du vore kall eller het. Och för att Du inte är det, måste jag – jag måste bara göra mig av med Dig, det är alltsammans, bara spy ut Dig ur min mun."

133 Nu hade de ju gott om pengar, de hade stora byggnader, de hade stora saker på gång, men de hade ingen Den Helige Andes värme. Å, de hade en maski-. . . En – en regim. Oj, oj! Tillsammans hade de en förenad församling. Gosse, de hade de största byggnader, de någonsin hade haft, och de saker, som pågick, men ingen Helig Ande. Förstår Ni? Det var, vad Gud sände till Församlingen, Den Helige Ande.

Då vi nu fortsätter med det här i den här 16:e versen.

134 De har alla slags kommittéer. "Å, vi har en mäktig styrelse för det där. De gamla damernas hjälpsällskap, och de – de unga människors kortspel, och – och bingospel på fredag kväll, och korgbollspelet på söndag eftermiddag, och, å, basebollspelet på så-och-så. Och, å, vi fick just människens sladdersällskap. Och, å, vi har alla sorters saker."

135 Jag ska säga Er, hon är nerlastad, sällskap och klubbar och omgångar och vad mer, men ingen Den Helige Andes värme. Ser Ni, Ni har en stor styrelse, men Ni har ingenting där, som värmer upp. Ni värmer upp för världen men inte för Gud, det är orsaken till, att Ni är ljumma.

136 Å, Ni har flera medlemmar, än Ni någonsin hade. "Visst, gosse! Å, vi får en miljon fler '44", sa baptisterna. Men – men vad har Ni? En stor maskin!

137 Just i samma församling, där jag hörde den där kommentaren göras, måste de göra paus i femton minuter för att ge pastorn och alla diakonerna och allesammans en chans att gå ut och röka och komma in igen. Förstår Ni? Var så goda! Bibeln fördömer klart de där sakerna! "Om Ni förorenar den här kroppen. . ."

138 Doktorerna fördömer det och säger: "Det är fullt av cancer." Sedan kommer de i radion och säger: "En tänkande människas filter."

139 Som Billy Graham sa: "Han är en dåre från början, då han tänker på det sättet."

140 "Tänkande människas filter", en *tänkande* människa skulle inte röka det alls, det är riktigt, då man tänker efter. Men han säger till kvinnorna, att det gör dem riktigt magra, så att de kan ha en del av den här nya sortens klänningar på sig, som de har. Gosse, det där säljer det! Det är flera kvinnor än det är män, som röker cigaretter nu, och en kvinna röker tre gånger så många cigaretter som en man. Det där är exakt riktigt, för hon vill bli

smal. Hon inser inte, att det är tuberkulos och cancer och sådant, som gör henne så där, bara i babyformat, det kommer in i henne och äter upp henne så där och dödar henne. Ingenting annat än ont kan komma av det! Det är riktigt. Förstår Ni? Men det där är: "Det – det är en tänkande människas filter." Hmpf! Oj, oj!

¹⁴¹ "Nej! Nej! Å", säger de, "utan vi har . . . Broder Branham, jag bestrider det där! Vi har härliga möten! Titta, vad Billy Graham har haft över hela landet!" Å, visst, en stor styrelse, lejda evangelister, betalda sångledare.

¹⁴² Ja, de lejer sina evangelister. "Nåväl, hur mycket kommer Ni att ge mig, om jag kommer och håller de där väckelsemötena? Mja, om Ni inte kan åstadkomma så- många tusen dollars, så kommer jag inte alls. Det är riktigt. Och vem tänker Ni låta leda sången? Nja, gå Ni och lej *Den-och-den*, han är en stor solosångare. Lej honom till att . . . Han kommer att dra halva min åhörarskara, det gör han själv."

¹⁴³ Betalda solosångare! Betalda evangelister! Å, det kommer dithän, att själars frälsning är en affär. Själars frälsning är inte en församlingens affär, det är Den Helige Andes kraft i församlingen. Själars frälsning är inte en . . . Man köper inte den med pengar. Nänämensan. Nej! Allt det är, är gärningar, gärningar, gärningar, betalda evangelister, betalda sångledare, betalda körer, allting annat. Gud vill inte ha det där, det är gärningar alltsammans! Gud vill inte ha gärningar, Han vill, att Den Helige Ande ska verka i Dig. Det är riktigt.

¹⁴⁴ 17:e versen säger:

För du säger: "Jag är rik . . . har fullt upp med ägodelar och har inte behov av någonting.", och vet inte, att du är usel, (Å!) . . . vet inte, att du är usel, . . . eländig, . . . fattig, . . . blind och naken. (Hmm! Hmm!)

¹⁴⁵ De tyckte, att de var "rika", de här pingstförsamlingarna i den här sista tidsåldern. De tyckte . . . Och ytligt sett var de det. Jajamensan. De är rika. Tänk bara på, hur församlingen brukade vara för några år sedan, stod ute på hörnet, omkringkastade från plats till plats, hade det svårt. Men nu har de en del av de största byggnaderna, som finns.

¹⁴⁶ Ni ser, hur Assemblies of God här ute, som brukade ha sin plats i en vanlig träbyggnad, någonting liknande den här, och nu sätter de upp en byggnad för sex miljoner dollars, och de säger: "Jesus kommer mycket snart." Era gärningar bevisar, att Ni inte tror på det där. Det är hyckleri! Att bygga byggnader för sex miljoner dollars och sådana saker, och så säga: "Jesus kommer mycket snart." Och stackars missionärer ute på fältet utan skor på sina fötter, verkligt gudfruktiga missionärer, inga skor på sina fötter och lever på två portioner ris per vecka. Äter två gånger i veckan för att bära Evangeliet genom djungler och sådana saker, för att ta Det till sina bröder. Och vi bygger byggnader för

sex miljoner dollars, och kyrkan med stora, färgade glasfönster och allting annat, och lägger ner det på det där. Å, man har till och med så mycket pengar, att de har låneföreningar i sina församlingar. Det är riktigt!

¹⁴⁷ Doktor där inne för att undersöka deras evangelister eller deras missionärer. Och om någon vill gå ut på fältet, ger de honom en läkarundersökning för att se efter om han . . . Rättare sagt psykiater, för att se efter om han är . . . Å, om han mentalt har sin intelligenskvot rätt, ser Ni. Den Helige Ande undersöker det, man behöver ingen psykiater.

¹⁴⁸ "Men, rik och har inte behov av någonting." Å, visst. Man har gott om pengar. Ytligt sett mycket rik, har stora byggnader, färgade glasfönster.

¹⁴⁹ Och vältaliga predikanter! Oj, oj. Å, jag ska säga Er, mm, de är verkligen vältaliga. De kan stå och tala hela natten och inte säga någonting. Förstår Ni? Då de kommer fram . . . Jag menar om saker de inte borde tala, ser Ni. Står upp, och en del om det här, och talar om litet *det-och-det* och det här *det-och-det*. Och Ni vet, hur det är. Betalda sångare. Det är riktigt. All right. Men de kommer till predikstolen, vältaliga predikanter. Om de inte är klädda i smoking med en bakvänd krage och något slags prästkappa på sig, å, då känner deras församling sig riktigt generad.

¹⁵⁰ Och de där sångarna kommer ut där, de där kvinnorna, kortklippt hår liksom Jesabel, tillräckligt med smink på sitt ansikte till att måla en lada med. Så fort de får av sig den där manteln, bär de shorts och manskläder, och Bibeln säger: "Om en kvinna sätter på sig en klädnad, som tillhör en man, är det en styggelse i Hans ögon." Går nedför gatan med näsan i vädret, om det skulle regna, skulle det dränka dem. Viktigpettrar, arroganta, Jesabels med häftigt humör! Det är orsaken till, att vi inte har någon väckelse, det är ett stort stycke maskineri-verk.

¹⁵¹ Å, de kan ha en röst som en ärkeängel, och Gud kommer att låta Er stå till svars för det där! Dessa Elvis Presleys osv., och Ernie Fords, eller vad de nu kallar dem här ute med de här fina rösterna, och som använder dem för djävulen, Gud säger: "Jag ska utkräva det ur deras händer."

¹⁵² Det är orsaken till, att jag respekterar den blinda Fanny Crosby. Hon sålde aldrig ut sin gåva till världen. Hon behöll den för Gud.

¹⁵³ Många av de här människorna är välljudande sångare, vältaliga människor, stora människor osv., istället för att använda sin talang för Gud, har djävulen förvridit dem, och de är där borta och arbetar för honom. Personligheter, radio- och TV-personligheter, som säljer ut sig där ute till världen istället för att ge den till Gud. En del av dem kommer till kyrkan, går i kyrkan, har en stor fin mantel på sig, kommer ut där

och sjunger så där, och går raka vägen tillbaka och sjunger rock-and-roll nästa kväll. Sådana som sångare vi känner till, att de tillhör vissa församlingar, kommer dit ut och gör filmer, de där bio-filmerna, kommer dit ut och sjunger rock-and-roll. Rock-and-roll-kungarna, och påstår sig vara religiösa! Det är ett djävulens trick!

¹⁵⁴ En man hade tillräcklig – tillräckligt med gott sunt förnuft här uppe. Som sa, att han skulle bli predikant, han kom på söndag förmiddag och predikade, och sedan gick han dit ner på . . . Och kom till radioutsändningen och sjöng rock-and-roll-sånger och allting så där, så till sist tog han en pistol och blåste ut sin hjärna. Jag respekterar mannen, för att han gjorde det. Det är riktigt. Det är riktigt. Han – han hade mer . . . Han hade lika mycket förnuft, som de där svinen hade, i alla fall, då de fick djävulen i sig, sprang de ner till vattnet och kvävdes. En del människor har inte ens så mycket.

¹⁵⁵ Jag vet, att Ni . . . Jag – jag avskyr att vara så där hård, men, broder, syster, man måste slå fast saken här för att få det – få det att fastna! Det här är tiden vi lever i. Jag antar, att om Jesus kallade Herodes för en ”gammal räv”, och Johannes kallade dem för ”ett släkte av huggormar”, så all right.

¹⁵⁶ De har stora byggnader, färgade glasfönster, värtaliga predikanter, betalda sångare. Jajamensan. Vad har de i det? Vad finns i det? Ingenting av Den Helige Ande. Stå där uppe och gå dit ut och ha shorts på sig, och så komma in och sjunga i kören. Din eländiga hycklare! Jajamensan. Det är riktigt.

¹⁵⁷ Och du, predikant, som far till ett möte, för att de ger Dig mer pengar, än de gör någon annanstans! Din lymmel, du passar inte att vara i predikstolen. Det är riktigt. Pengar! ”Om Ni inte kan bevilja så-många tusen dollars, nja, då kan vi inte komma. Våra – våra – våra chefer osv. ska komma, om Ni kan få fram pengarna, så kommer vi. Om jag inte kan få fullt samarbete med alla, kommer jag inte. Om inte alla samarbetar till fullo (alla församlingarna), så att jag får gott om pengar, som täcker mina skulder, så kommer jag inte.”

¹⁵⁸ Broder, en verklig gudsman skulle gå, om Den Helige Ande ledde honom, oavsett vad det fanns i offret. Om han måste äta kex och dricka vanligt vatten. Det är riktigt, han är en verklig Guds tjänare.

¹⁵⁹ Men folk låser sig till sändningar och radio och TV och allt, som hör världen till, så att de måste ha den där sortens pengar. Det är exakt riktigt. Förstår Ni? Det där är inte Gud.

¹⁶⁰ Han sa: ”Å, Du är rik, har inte behov av någonting.” Visst, men just det, som Du behövde, det hade Du inte. Det är riktigt. Men Du visste det inte. Ser Ni, ”Rik, har inte behov av någonting.” Betalda för att göra de saker, som de gör, spela kort. ”Å”, säger man, ”vi har stora församlingar.” Å, visst.

Jajamensan. ”Största församlingen! Å – å, Du vet, stadens borgmästare kommer till vår kyrka.” Mmm. Det är riktigt. ”Ja, Du vet, *Den-och-den*, då de kommer till staden, kommer de till vår kyrka.” Mmm. ”Vi har alla kändisarna i vår församling.”

¹⁶¹ Ja, och låter de stackars heliga, som är i behov, komma in i kyrkan, och de är en tillrättavisning till Er. Ni vill inte ens ha dem där. Ni är rädda för, att någon ska säga ”Amen!” medan Ni predikar.

¹⁶² Liksom den lilla damen, som jag läste om en gång i en liten bok här uppe, hon kom in i en kyrka. Hennes barn, hon hade uppfostrat dem i en gammaldags församling borta i skogen någonstans, där de var verkligt gudfruktiga. Så . . . En ung man kom in en dag och gifte sig med flickan. Sa att han tillhörde församlingen *därute*, Ni vet, en av de stora församlingarna i samma samfund ute i staden. Så han sa till modern, att han var en kristen. Så han gifte sig med dottern och tog henne med sig ut.

¹⁶³ Nåväl, till sist fick han henne avvand från den lilla gamla landsförsamlingen borta i bergen, till här ute, den här väldigt stora, fina församlingen med samma namn. Men där borta hade de Den Helige Ande, här ute hade de ingenting. Så då kom de då in i den här väldigt stora, fina församlingen.

¹⁶⁴ Så Mor sa en dag, att hon skulle komma ner för att – att träffa sin dotter. Nåväl, de undrade, vad i hela världen de skulle göra med henne. Så då hon kom ner, såg hon ut som någonting ur en relik-bok, en av de där små klänningarna med hög krage, Ni vet, och långa ärmar och hennes hår tillbakastruket där, slätt som en lök, så där (tillbakastruket, Ni vet). Och hon kom ner, och hon säger: ”Ja, halleluja, älskling! Hur klarar Ni Er allesammans?” Ja, hon sa: ”I morgon nu är det söndag.” Hon sa: ”Ni går väl till mötet allesammans, eller hur?”

¹⁶⁵ (Mannen sa: ”Vad ska vi göra med henne?” Han sa: ”Vi kan inte ta henne med oss dit bort på det där viset!” Och han sa: ”Tja, jag vet inte, vad vi ska göra.”) Nåväl, han sa: ”Mor, jag ska säga Dig, vi . . .”

¹⁶⁶ ”Å”, sa hon, ”men älskling, jag skulle inte kunna låta bli att gå till kyrkan. Säkerligen finns det en *sådan-slags* kyrka här omkring.” ”Å”, hon . . . Han sa . . . Hon sa: ”Jag såg en borta på hörnet där, jag går bara dit.”

(Och han sa: ”Å, tja, vi kommer bara att bli tvungna att göra det.”)

¹⁶⁷ Så då de gick in, lät de henne gå in först, (Förstår Ni?) skämdes för henne. Här kom hon över gatan med den här lilla kjolen, Ni vet, och med Bibeln under sin arm. Tja, broder, hon kanske inte hade sitt namn i *Vem är Vem*, men jag föreställer mig, att hon hade sitt namn i Lammets Livsbok. Det var huvudsaken.

168 Då hon gick in i kyrkan, satte hon sig ner där bak, tog sig en sittplats, Ni vet, och öppnade Bibeln, och hon började läsa. Och alla började titta sig omkring, trodde att något slags antikviteten hade ramlat ut någonstans. Såg sig omkring så där: "Oj, oj!" Med alla sina fina kläder på sig, Ni vet, det typiskt laodiceiska, och deras fina klänningar osv. Såg sig tillbaka och såg den här lilla modern, som satt där med ett stort leende på sitt ansikte, Ni vet, och läste Bibeln. Ja.

169 Och pastorn, efter en stund, sedan de hade kommit igenom alla de andra sakerna, fick han till sist, han fick omkring femton minuter att tala. Så han gick fram, och han sa: "Herren är god."

170 Hon sa: "Pris ske Gud! Det är riktigt! Halleluja!" Och alla sträckte på halsen som en gås och tittade sig omkring: "Vem var det?"

171 Och sedan, efter en stund, sa han: "Hrrm! Hrrm! Hrrm!" Han sa: "Kristna i varenda tidsålder borde vara tappra, framstående, fina kristna.", eller någonting sådant.

172 Hon sa: "Pris Ske Gud! Det är riktigt!" Och de såg sig omkring, allesammans.

173 Och han: "Hrrm!", såg bort mot sin diakonstyrelse.

174 Och diakonstyrelsen fattade meningen. Går dit bak och tar den lilla kvinnan vid armen och går ut genom dörren med henne och sa: "Du avbryter pastorn."

175 Ni är döda och vet det inte! Ja. Å, Vad ska Era fönster med färgat glas duga till? Vad betyder Era fina plysch-stolar? Och vad gör hela Er församling? Går raka vägen till helvetet, liksom en svala till sitt bo. För om Ni inte har Guds Helige Ande, är Ni förlorade! Med mindre Ni är födda på nytt, kan Ni inte se Guds Rike.

176 Det där är beskt. Det är som då jag brukade ta ricinolja, jag sa: "Mamma, jag kan inte ens stå ut med det."

177 Hon sa: "Om den inte gör Dig sjuk, gör den ingen nytta för Dig." Så jag antar, att det är ungefär så med Det Här också.

178 Å, om man skulle tala med dem! Å, stora fina byggnader osv. Å, de - de - de . . . Man går till deras kyrka, man skulle händelsevis säga . . . Gå till deras kyrka och säga: "Jaha, jag ska säga Er, Ni är väl pingstväänner?"

"Jaa, då. Mmm. Visst är vi pingstväänner."

"Tror Ni på pånyttfödelsen?"

"Ja."

"Nåväl, jag vill visa Er någonting . . ."

179 "Å, titta på den här byggnaden! Vet Du, hur mycket byggnaden . . . Den här byggnaden kostar? Den kostade tre fjärdedels miljon dollars att sätta upp, den här. Du vet, vi brukade inte ha det så. Vi - vi brukade vara där nere i gränden."

Mja-ha, och då man tittar sig omkring, finner man alla de här underbara sakerna, som de har. Jajamensan. Och så säger de: "Å, vi – vi har alla de här stora sakerna!" Men, de har inte något ansvar för förlorade själar! De vill alltid visa en, hur hur mycket byggnader de har. "Titta på vårt söndagsskoleregister, hur stort det är!" Vad gör det för nytta, om de inte har Den Helige Ande? "Rik, har fullt upp av ägodelar, har inte behov av någonting."

¹⁸⁰ Det där är vad Han sa: "Du tycker det men vet inte, att Du är fattig, usel, ömkansvärd, blind, naken. Och vet inte om det!" Förstår Ni? Så är det.

¹⁸¹ Å, visst, de säger: "Vet Du vad? Vi brukade vara . . . Den lilla kyrkan vi brukade använda, är i det förgångna, det här är den stora nu!" Och jag ska säga Er, inget ansvar för själar, men de måste se till, att alla de här sakerna tas om hand. Damernas bistånd och alla de här andra sakerna, allt måste skötas om, men inget ansvar för förlorade själar. Å, människa, vad den här församlingen har kommit in i!

¹⁸² De hade inget ansvar för själar, men de var nertyngda av rikedom. Det är riktigt. De hade fel börda. De hade bekymmer för sin rikedom men inget ansvar för förlorade själar. Skriften säger: "De visste inte, att de var usla", (Å!) "ömkansvärda, blinda."

¹⁸³ De tror, att de skulle kunna ta pengar och omvända världen. "Å, om vi bara kunde få igång ett program, så att vi kunde få en massa pengar här, då tror jag vi skulle kunna omvända världen. Om några av de rika människorna i vår församling, broder Branham, om vi bara kunde få dem att leta fram, så tror jag, att vi kunde starta ett sällskap, som skulle – som skulle fara runt och – och omvända världen. Vi kunde ta flygplan och släppa ner litteratur över hela Afrika och liknande saker. Om vi bara hade litet pengar!"

¹⁸⁴ Broder, världen kommer inte att omvändas med hjälp av pengar. Världen kommer att omvändas genom Den Helige Ande, kraftfull predikan om Den Helige Ande och Korset kommer att vara det enda, som kommer att omvända världen. Guds program är inte pengar. Det är Den Helige Ande, det är vad Guds program är för Laodiceas Församlingstidsålder eller vilken annan församlings tidsålder som helst. Jajamensan.

¹⁸⁵ De vill ha Den Helige Ande. Å, de säger: "Vi är . . . Har guld." Det var guld, all right, men inte rätta sorten. De hade massor av guld men inte rätta sorten. Så nu blev de bjudna av Jesus: "Jag vet, att Du är rik och har guld och inte har behov av någonting", men:

Jag råder dig att komma och köpa av mig guld, som är luttrat i elden, . . .

186 Ett annat slags guld, ja, ett guld som är luttrat i den brinnande ugnen, som gick igenom dödens eld, som gick igenom Golgata och kom ut.

187 En massa av det här guldet man har nu är missfärgat, det kommer att frätas sönder, det kommer att rosta. Om Ni kan anteckna det här, Jakob. . . Jakobs brev 5:1 till 4, så får Ni tag i, vad det är, det står: "Gå Ni, Ni rika män, nu vid Herrens tillkommelse, gråt och tjut, för att Era olyckor har kommit över Er, Ert guld har frätts sönder i Er." Ser Ni, det är den sortens guld, som frätts sönder.

188 Men guldet, som Jesus ger, är Den Helige Ande, Andens gyllene Olja rinner in i ens hjärta. Och – och oj, oj: "Råder Dig, kom och köp guld av mig, om Du vill bli rik." Ja, då.

189 De var "blinda" också. Det är nu ett dåligt sätt att vara. Jag tror inte, att de här kristna var så blinda, som de var "närsynta". Jag tror, att de var närsynta. Det enda de kunde titta på, var deras stora byggnader. Det enda de kunde titta på, var deras stora församling. Det enda de tittade på, var en välstämd kör med alla sina stora mantlar osv. Jag tror, att de bara var närsynta, de kunde knappast se längre än deras näsa räckte. Jag tror inte de var blinda, de var bara närsynta. Allt de kunde se, var deras. . . "Ja, vet Du vad? Vi tillhör *Det-och-det!*" Deras stora samfund, deras stora åhörarskaror, många medlemmar, deras söndagsskola, deras fina byggnader.

190 "Men de var i behov av Den Helige Ande", sa Jesus. De behövde Den Helige Ande! Så Herren sa till dem: "Öga. . . Om Ni är. . . Ögonen är så dåliga, och Ni är så närsynta, så att Ni inte kan se någonting annat än Er stora byggnad här och Er stora fina församling och Er. . . Stadens borgmästare och alla, som kommer till Er kyrka, och att Ni har kändisarna. Och Ni glömde mig. Men om Ni är så blinda, och Era ögon är så inflammerade, så ska jag sälja litet ögonsalva åt Er." Ja.

191 Ser Ni, det är underligt, att de där teologie doktorerna inte hade någonting sådant, eller hur? De hade en massa parfym, de hade en massa teologi. Men de behövde ögonsalva, Guds Helige Ande, till att massera sina ögon med och låta dem titta efter Herrens tillkommelse, låta dem titta i Bibeln, låta dem titta på Ordet. De vet, hur de ska säga "aaa-men" precis exakt rätt. De hade parfymen, de hade alla smörjelserna. Men: "De behövde ögonsalva.", sa Herren. Han sa: "Ni behöver litet salva att ha i Era ögon, så att den kommer att öppna dem."

192 Det brukade vara så, då jag var en liten pojke. . . Jag har berättat det här, tror jag, jag kan ha sagt det i kyrkan. Jag kommer att tänka på det här nu. Jag växte upp nere i Kentuckys berg, delvis, och vi bodde i ett gammalt hus av panel-bräder. Mamma, här. . . Och vi hade en – vi hade en liten plats uppe på vinden, och vi hade en madrass av – av halm. Och ovanpå den

där madrassen av halm var ett fjäder-var. Jag vet inte, om Ni vet, vad ett fjäder-var är eller inte, eller en halmmadrass. En gammal bädd, vi var för fattiga. Pappa och mamma hade sin sängplats nere. Och så klättrade vi uppför en liten stege och kom upp, och mamma satte ibland ett stycke smärting över täckena osv. för att hålla . . . Ni vet, man står. . . Ligger där och räknar stjärnorna mellan de där gamla bräderna, belysta av månens ljus, Ni vet, och det är stora hål i taket, så där.

¹⁹³ Och så, då det snöade eller någonting, eller regnade, kröp vi små ungar under den här – det här smärting-stycket, Ni vet, för att . . . För att inte bli våta. Och ibland drog det genom de där hålen, vi – vi – vi blev förkylda och våra ögon varades. Ni vet, vi blev alldeles tilltäppta av kylan, förkylda i våra ögon. Och så ropade mamma på oss om morgonen: ”Kom ner!” Jag sa: ”Jag kan inte komma, mamma, för mina ögon är alldeles tilltäppta.” Jag fick – fick var i dem, Ni vet, förkyld i ögat. Kunde inte få upp dem, Ni vet. En liten unge, som låg där, och jag och Humpy och dem, som försökte öppna våra ögon, och vi kunde inte göra det, förblindade.

¹⁹⁴ Min farfar var pälsjägare, han fångade björnar, tvättbjörnar. Och det var ett botemedel mot allt i vårt hem, tvättbjörnsfett. Vi smorde skorna med tvättbjörnsfett. Och om man hade krupp, hade de på litet terpentin på det, och bara, ja, man måste svälja det, så det så, för kruppen.

¹⁹⁵ Och då våra ögon blev alldeles variga, tog mamma det här ämnet . . . ”All right, en minut bara, älskling.” Hon sprang ut i köket och fick tag i den här stora gamla koppen med tvättbjörnsfett och satte på den där och fick den riktigt het. Och hon kom upp och masserade våra ögon, ser Ni, tills det gjorde sin verkan. Och efter ett tag blev jag så, att jag kunde se, öppna mina ögon. Få . . . Tvättbjörnsfettet öppnade dem.

¹⁹⁶ Och jag ska säga Er, att vi har haft ett förskräckligt drag! Förstår Ni? Det har varit en förskräcklig kallhet, som har svept över landet. Baptisterna sa: ”Undrens tid är förbi. Det finns ingenting sådant som Den Helige Ande och inget tungotal. Det finns inget dop i Herrens Jesu Namn.” Och å, alla slags drag, och det har stängt en hel massa ögon med något slags andlig kallhet. Det kommer att krävas mer än tvättbjörnsfett för att öppna de ögonen, broder. Det kommer att behövas ett nytt dop i Den Helige Ande . . . ? . . . för att massera ens ögon så att man kan se, ta bort närsyntheten ur en, så man kan se, att Guds Ord är sant. Det är riktigt. Å, ”Jag råder Dig att komma och få litet ögonsalva av mig, den sorten som smörjer Dina ögon.” Så man . . . Så . . .

¹⁹⁷ De teologie doktorerna har sin . . . All teologin och deras parfymer osv., men det behövs mer än det. Det krävs, att Den Helige Ande ger den andliga synen för att se de himmelska krafterna verka. Den Helige Ande, Den Helige Andes salva! En

salva är en het olja, det vet vi, och då är Den Helige Ande Guds Olja.

¹⁹⁸ Och alla teologierna och parfymen: "Å, käre broder, Du är all right. Det är inget fel på . . . Allting är all right. Ja, vi har den största församlingen, som finns i staden." Den där parfymen fungerar inte! Nänämensan! Den kommer att få en att se bara just *här* (närsynt) och säga: "Ja, vi har den största församlingen." Men hur går det med Domen, som kommer, då Gud kommer att ställa Er till svars, Era laodiceiska församlingsmedlemmar?

¹⁹⁹ Jag talar inte så mycket här, men jag är på ljudband och far över hela världen, ser Ni, så jag talar till åtskilliga miljoner människor den här gången, ser Ni.

²⁰⁰ Så så är det med det. Laodiceisk! Ljum! Avfallen! Närsynt! Jag vet inte allt det var. Mulor! En mula är en korsning, han har ingen rådighet till att börja med. Och om man talar till honom, sticker han upp de där stora öronen, säger: "Hå! Hå! Hå! Hå!" Det finns ingen vänlighet i honom. Han är en korsning, han är ett mellanting mellan häst och åsna. Det är det, som är felet nu, man sammanför nikolaiter och laodiceer, och man får en åsna igen. Vad vi behöver . . . Det är riktigt. De vet inte. Man berättar för dem om gudomlig helbrägdagörelse, dopet i Jesu Namn. De säger: "Hå! Hå! Min pastor . . . Hå! Hå! Vi tror inte på det där som presbyterianer." Okunniga! Det är ungefär, vad man skulle kalla det . . .? . . .

²⁰¹ Jag avskyr en mula. Men jag ska säga Er, jag tycker om en bra, snäll fullblodshäst, gosse, honom kan man lära någonting. Man kan lära honom att böja knä och komma in i rundeln och göra nästan, som en människa kan, för han har . . . Han vet någonting. Han är ett fullblod. En mula vet inte, vem hans pappa var eller vem hans mamma var, och han kan inte fortplanta sig. Det är så det är med en del av de här gamla, kalla, formella samfunden, de kan aldrig resa sig igen. Så fort församlingen går in i ett samfund, är den död! Den reser sig aldrig igen. Vad är det? Det är en korsning!

²⁰² Martin Luther var all right, men då han organiserade sig, vad gjorde han då? Metodisten var all right, då han organiserade sig, vad gjorde han då? Pingströrelsen var all right, men då Ni organiserade den, vad gjorde Ni då? Ni korsade den, Ni avlade in den i en nikolaitisk katolsk kyrka. Exakt vad Ni gjorde! Antog hennes form av dop, antog hennes sätt och gärningar, och Bibeln säger: "Du är dotter till en sköka, en prostituerad kvinna. En dotter till skökor!" Exakt rätt!

²⁰³ En bra fullblodshäst, ja, han är snäll. Å, han är god, jag tycker om honom. Läger sitt huvud över ens axel, kärleksfull, vänlig. Varför? Han vet, vem hans pappa är, han vet vem hans farfar är, han vet, vem hans farfarsfar var. Han kan gå vidare bakåt, han är ett fullblod.

204 Och jag tycker om att se en verklig fullblodskristen! Inte en, som bär omkring sitt brev: han var metodist förra veckan och baptist den här veckan och pingstvän den här veckan och med i Pilgrim Holiness nästa vecka. Han vet inte, vem hans pappa är eller vem hans mamma är. Men låt mig tala om för Dig, en människa, som är född av Guds Ande, kan ta Dig hela vägen tillbaka till Pingstdagen, kan tala om för Dig, att hon är fullblodspingstvän! Amen! Jag vill vara pingstvän från toppen av mitt huvud till mina fotsulor. Jag menar inte pingstsamfundet. Jag menar den uppståndne Kristi verkliga kraft, den verkliga Pingst-välsignelsen.

205 Ögonsalva, öppna Era ögon, så vi kan titta långt tillbaka och se, var den kom ifrån! Ni tittar bara på, vad församlingen är idag. Titta bakåt och se efter, var den kom ifrån, fortsatt sedan att flytta Dig mot Gud, så kommer Du bort ifrån det. Jajamensan.

206 All right, jag la märke till en annan sak, det står: "De är nakna, nakna och vet inte om det." Visst.

207 Å, naken och vet inte om det. Den personen är nu i ett ömkansvärt tillstånd, om en människa är eländig, blind, ömkansvärd, naken. Om hon nu – om hon vet om det, kommer hon att hjälpa sig själv. Men om hon inte vet om det, är den stackars kamraten mentalt väck. Är det riktigt? Huilt! Det där var liksom starkt. Mentalt väck, man vet inte nog för att hjälpa sig själv.

208 Man ser någon komma nerför gatan, fattig, ömkansvärd, blind, eländig och naken, och man säger: "Broder, Du är naken." "Å, är jag det? Å, å, broder, hjälp mig in någonstans, hjälp mig att bli klädd!"

209 Men man går fram till dem och säger: "Säg, har Du fått Den Helige Ande, sedan Du kom till tro?"

210 "Vad är Du, en frimickel? Nå, säg, vad menar Du? Tala inte till mig på det där viset, jag är presbyterian, jag är baptist, jag är från *det-och-det* och *det-och-det*!"

211 Naken och vet inte om det! Nu sa jag aldrig det där, Bibeln sa det där om den här tidsåldern: "Naken och vet det inte. Kom och köp några kläder av mig!", sa Han.

... *vita kläder* ...

Vita kläder tillhör de heliga, de är de heligas rättfärdighet. Förstår Ni? . . .

212 Naken? Å, visst! Jajamensan! Å, man säger: "Broder Branham, inte vår församling, det är den mest välklädda församlingen i staden!" Jag skulle inte tvivla på det, en del av senaste mode, de bäst skurna materialen, som de senaste Hollywood-stjärnorna bär, så sextigt att Du skulle tilldra Dig varenda mans uppmärksamhet på gatan. Mmm. Visst.

213 En dam sa till mig, hon sa: ”Broder Branham, menar Du, att Du ska säga till mig? Vi köper nu de här klänningarna i butiken, och det är allt, man kan köpa.”

214 Jag sa: ”De säljer fortfarande tyg och gör symaskiner. Det finns inte mycket till ursäkt för det där.”

215 Bibeln säger: ”Vem som helst, som tittar på en kvinna för att ha lust till henne, har begått äktenskapsbrott med henne.” Är det riktigt? Nåväl, då, om kvinnan klär sig sexigt och ställer sig framför en man, vem ska man skylla det på? Kvinnan, hon åstadkom det. Det är exakt riktigt.

216 Nu kan Du vara så ren som en lilja för Din man. Du kanske är en ung flicka, som aldrig har gjort något fel i hela Ditt liv, vara jungfru då Du gifter Dig med Din man. Men om Du klär Dig på det där viset och får männen att titta på Dig så där, så har han redan begått äktenskapsbrott med *Dig* i sitt hjärta. Den där syndaren tittade på Dig. Som en kristen får Du ha de bäst skurna kläderna på Dig i staden, den bästa ullen, men det passar sig inte för en Guds helig att klä sig på det där viset.

217 [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Å, ja, kommer inte till ett Guds barn.

218 ”Nej, då”, säger de. Nåväl, de säger: ”Vår församling. . .” Är Ni välklädda? De sa, att de var det. De var ”rika, hade inte behov av någonting”. Visst. Å, de sa: ”Vår pastor kommer till och med ut med en stor fin mantel på sig. Hela kören går ut med en stor fin mantel på sig.” Med djävulen upprullad under den. Mmm. Mmm, det är riktigt. Å! Mmm, mmm! Tja, det är väl bäst, att jag inte säger det där heller. Så jag får låta den där vara. All right.

219 Å, alla de här stora sakerna! Körer med mantlar, betalda körer, måste betala dem för att sjunga. Hmpf. Måste ge predikanten så och så mycket, annars kommer han att få en annan befattning, som betalar honom litet bättre. Han kommer att sammankalla förtroendemännen och säga: ”Bröder, nu, jag – jag. . . Ni har varit väldigt goda mot mig här, Ni ger mig *så-många* hundra i veckan.”, eller någonting liknande. ”Men den andra presbyterianska församlingen i. . . (Kalla det ”Pingst” eller vad det nu är!) ”här borta de har – de har gett mig ett löfte, att de ska ge mig *så-mycket* mera.” Oj, oj!

220 Vad har då en fattig helig? Vilka chanser har de? Vad har en fattig liten församling, som är fylld med Den Helige Ande, vad har den för chanser? De skulle inte kunna ha råd med någonting sådant. Så då låter Herren bara någonting uppstå, amen, som är handplockat av Honom själv, fyller det med Den Helige Ande och sätter honom som överintendent över det. Skickar ner. . . Han sa: ”Jag råder Dig att komma och köpa vita kläder av honom.” Bibeln säger: ”De vita mantlarna är de heligas rättfärdig- . . .”

221 Nu tror jag vi. . . Låt oss få ungefär den – ungefär den 19:e versen nu! Jag tror, att det är den 20:e versen vi är på, såvitt jag

kan se. Ja, ja, och avslutar med det här. Var nu riktigt stilla nu och lyssna nu, medan vi gör det här! Lyssna!

Se, jag står vid dörren och klappar, om någon människa hör min röst och öppnar dörren, ska jag komma in . . . och ska supera med henne och hon med mig.

Åt den, som vinner seger ska jag förundra att få sitta hos mig på min tron, liksom också jag vann seger och har satt mig ner hos min Fader på hans tron.

Den, som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!

²²² Det här är ett av de mest enastående uttalanden, som jag någonsin har sett i Nya Testamentet. Jag vill, att Ni ska lägga märke till: "Jag står vid dörren och klappar." Det här används vanligen som ett citat för att vädja till syndare. Är det riktigt? Vi säger till syndarna: "Jesus är vid dörren och klappar." Men här klappar Han på *församlingens* dörr, för Han vandrade en gång tillsammans med dem, men de (med sin organisation och världslighet och kallhet) hade uteslutit Honom. Han är utanför församlingen.

²²³ Kom nu ihåg, då vi avslutar, att i den första av församlingstidsåldrarna vandrade Han ibland de sju gyllene ljusstakarna (Är det riktigt?), de sju församlingstidsåldrarna. Och här vid slutet finner vi Honom utanför vilken församling? Den laodiceiska, den laodiceiska församlingen. Utanför, de hade utes- . . . Uteslutit Honom. Å, Han stod på utsidan och försökte komma tillbaka in. Vilken sorglig bild! Världens Frälsare står utanför den församling, som Han köpte med Sitt eget Blod. Fy skäms på dem!

²²⁴ "Jag står vid dörren och klappar." Sedan Han blivit utknuffad eller bortdriven, försöker Han sedan att komma in, kryper tillbaka och knackar på dörren. Det här är den mest slående urkunden i Nya Testamentet. Jag tror inte det finns någonting, som kunde vara sorgligare än det här, att få se världens Frälsare uttagen ur Sin egen församling, den laodiceiska tidsåldern. Sedan Han redan hade talat om för dem, vad de hade gjort, deras rikedom och allting, och vad de var, och hur de var ljumma osv., och de – de hade . . . De . . . Han behövde inte spy ut dem, de hade spytt ut *Honom*. Och här var allt det där, ändå knackar Han på dörren och försöker komma tillbaka in. Varför? För att ge dem Evtg Liv. Precis de, som hade dödat Honom på Golgata, Han försökte frälsa deras själ. Det är den mest patetiska bild, jag någonsin har sett i mitt liv, någonsin tänkt på.

²²⁵ Utesluten! Vad blev Han utesluten ifrån? Lyssna nu, vänner! Om inte det här är slående! Få tag i en bild av det, låt den sjunka ner i Ditt hjärta! Vår Frälsare, då Han var på jorden,

blev Han utesluten ur Sin egen nation. Han förkastades, Han uteslöts. Världen uteslöt Honom och korsfäste Honom. Och nu är Han utesluten från Sin egen Församling. Han är inte önskad någonstans, man har inget behov av Honom. De hade ett samfund, de behövde inte Honom. De hade en påve, vad skulle de ha Honom till längre? De hade en ärkebiskop, en överintendent, de hade ingen användning för Den Helige Ande längre. De behövde inte Den längre. Kristus, Den Helige Ande, de behövde inte Honom. Så de är . . .

²²⁶ Jag tror inte, att de bara stod upp och kastade ut Honom, för de hade inte saknat Honom. De hade inte saknat Honom, för de sjöng fortfarande sånger till Honom. Predikanten talade fortfarande om Honom, så de hade inte saknat Honom. Men deras egen världslighet och deras organisation, organiserande, sa: "Undrens tid är förbi, och det finns ingenting sådant som *det här* och *det där*."

²²⁷ Jag frågar Er. Varenda väckelse, som nu någonsin har kommit (vilken som helst, Ni historiker), fram igenom här, de här församlingarna, varenda väckelse, som någonsin kom, den . . . Den kom alltid fram utanför en organisation. Varenda man, som någonsin satte igång en väckelse, var utanför organisationerna. Och varenda gång en – en väckelse började, hade de tecken och under som tungomålstalande och helbrägdagörelser osv., så där, som ägde rum. Så fort som den där grundaren dog, då organiserade de det och gjorde en organisation av det och blev helt "döda", och Gud brydde Sig aldrig mer om det. Det är exakt riktigt.

²²⁸ Och här är Han vid den sista församlingstidsåldern, står utanför dörren, Gud Allsmäktig. Det där – det krossar mitt hjärta, att tänka på det där. Min Herre som står utanför Sin egen församlings dörr, sedan Han har knuffats ut av världslighet och kallhet och samfund och likgiltighet, står utanför dörren och knackar, försöker komma tillbaka in. Då jag tänkte så där för en stund sedan, lutade jag mig bara över mitt bord och började gråta. Jag tänkte . . .

²²⁹ Jag har ofta tänkt på, då Jesus satt där i den där gamle fariséns hus, ingen brydde sig om Honom, då Han hade smutsiga fötter. De mötte inte Honom vid dörren och tvättade Hans fötter och smorde Honom, och tog bort gödseln osv. från där Han hade gått. Hans kläder svepte omkring, tog med sig den där gamla stanken från vägen, där hästar osv. hade gått, och – och satt den där stanken på Honom.

²³⁰ De tvättade alltid fötterna, det var seden. Och en fot-tvättartjänare stod vid dörren. Och då en man kom, tvättade de hans fötter och sträckte sig dit upp och hämtade ett litet par sandaler, som passade honom, satte på dem. Och de smorde hans huvud och

hans . . . Och fick honom att lukta gott, och solbrännan på hans hals från solstrålarna, kammade tillbaka hans hår. Han gick in.

²³¹ Och välkommandet av gästen, här är nu sättet de . . . Stå upp här en minut, Pat, jag vill visa Er någonting! Här är sättet de gjorde det på, de välkomnade så här. Nu tror jag . . . Nej, liksom här, jag tror det är liksom så här, att välkomna så *här*, ser Ni, och krama varandra. Och han var välkommen.

²³² Men då Jesus kom till den här festen, precis liksom Han kom till Pingst-högtiden här, hade någon missat Honom. De var så intresserade av sina affärer, biskoparna osv. var där. Jesus var inbjuden, men ingen tvättade Hans fötter. Och där satt Han borta i hörnet, de visste knappast, att Han var där, med Sina stinkande fötter, smutsig hela Han, dammig.

²³³ Och då var det en stackars gammal prostituerad nere på gatan, som kom dit upp, hon hade bara litet pengar i en säck. Och hon tittade dit, och hon såg Jesus sitta där med smutsiga fötter. Det krossade hennes hjärta. Hon sa: "Det där är mannen, som förlät den där kvinnan hennes synder. Det där är den mannen, som jag har hört utförde helbrägdagörelsen. Varför bryr de sig inte om Honom?"

²³⁴ För att biskoparna och de alla var i närheten, frös de ut Honom. Där . . . Han . . . De inbjöd Honom att komma.

²³⁵ Det är så vi gör. Vi inbjuder Honom att komma till våra möten, men sedan då vi kommer, skäms vi för Honom. "Å, jag skulle inte ställa mig upp och säga: 'Pris ske Herren!' Nej, då, där sitter Joneses, de skulle tro, att jag var en frimickel." Din hycklare! Det är riktigt. "Jag är rädd för att jag skulle tala i tungor, och de skulle kalla mig för 'tungotalare.'" Du är ett eländigt vrak!

²³⁶ Kom nu ihåg, att det här spelas in, ser Ni. Du är eländig, ömkansvärd, fattig, naken och blind och vet inte om det.

²³⁷ Jesus sitter där med otvättade fötter. Och en prostituerad ifrån gatan, jag kan se henne gå ner, låt oss – låt oss tala . . . Ta henne i en minut! Jag kan se henne gå ner till butiken, och hon säger: "Jag. . ." Och tårarna börjar rinna nedför hennes ansikte, och hon sa: "Jag – jag kan inte göra det. Om – om – om jag tar upp de här sakerna dit upp, kommer Han att veta, var jag fick de här pengarna ifrån. Han vet, hur jag fick dem, men det är det enda, jag har."

²³⁸ Det är allt, Han vill ha. Det är allt, Han vill ha. Förstår Ni? Han bryr sig inte om det. Kom Du bara! "Ingenting har jag med mig i mina armar."

²³⁹ Så hon fick tag i litet smörjelse, och hon tog den med sig upp. Och hon kom dit upp, och hon tänkte: "Å, om jag bara kunde få se Honom!" Och så smög hon sig in och kom förbi dörren någonstans.

²⁴⁰ Och nej, de hade inte välkomnat Honom. Så hon tog alabasterburken och bröt den och satte den på sitt. . . På Hans fötter och började tvätta Hans fötter. Och hon började gråta: "Å, det måste vara Han. Det där är Den, som jag alltid har läst om i Bibeln. Jag vet, att Han skulle sätta värde på det." Och innan man visste ordet av. . . Vilket vackert vatten åt Hans fötter, omvändelsens tårar, som droppade ner på Hans fötter. Hon hade ingen trasa att torka Hans fötter med, så hon sträckte sig upp och fick tag i sitt hår. Vackra lockar alldeles förstörda, tårar rinnande nedför hennes ansikte så där. Hon tvättade Hans fötter, och då och då [Broder Branham frambringar ett kyss-ljud. – Utg.] kysste hon Hans fötter, tvättade Hans fötter så där.

²⁴¹ Jesus med smutsiga fötter, och ingen brydde sig om det. Och idag bär Han ett smutsigt namn som frimickel, ett eller annat liknande, och människorna tycker inte, att de kan vara så ohyfsade, att de står upp för Honom.

Detta heliga kors ska jag bära,
Tills döden ska befria mig,
Jag ska ta parti för Herrens föraktade få,
Som jag har börjat vara med. Å, Herre, ta mig
igenom! (Ta mig igenom, Herre, vad det än
må kosta!)

²⁴² Jag har, liksom Jakob, som kudde en sten. Vad gör det för skillnad? Vad Han gjorde för mig!

²⁴³ Och den här stackars prostituerade kvinnan där, fällde tårar, grät. Och innan man visste ordet av, stod Simon här, den store mannen, som fick Honom till att komma ner, och sa: "Hrm, hrm, hrm, hrm! Det där visar, om Han är profet eller inte, då skulle Han veta, vilket slags kvinna det var." Den där hycklaren!

²⁴⁴ Så sedan hon var färdig. . . Och Jesus rörde aldrig Sina fötter, Han bara satt och tittade på henne och gav akt på henne. Å, jag tycker om det där. Det är inte de stora sakerna, som vi gör, det är de små sakerna, som vi lämnar ogjorda ibland. Han gav akt på henne, bara såg henne sitta där. Ingen brydde sig om Honom. Till sist, var hon där inne och grät och tvättade Hans fötter, liksom brydde sig om det, fick människorna att dras dit. Och Han bara tittade på henne, sa aldrig ett ord.

²⁴⁵ Gamle Simon, som stod där bak, sa: "Hrm! Ni ser, om Han är profet eller inte, eller hur? Jag sa det till Er! Jag sa det till Er! Om Han var profet, skulle Han veta, vem den där kvinnan var. Ser Ni, vi var den stora församlingen här, ser Ni, vi vet, så det så. Vi vet, att Han inte är någon profet, då skulle Han ha vetat det."

²⁴⁶ Sedan han. . . Sedan hon var färdig, omvändelsens tårar, som rann nedför hennes ansikte, tvättade Jesu fötter. Han. . . Jag tror, att Han kände sig litet uppfriskad.

²⁴⁷ Å, Gud, jag skulle ha tyckt om att få vara där! Jag skulle ha tvättat dem igen. Jajamensan.

248 Gosse, skulle inte en kvinna få svårt att torka fötterna med sitt hår idag? Hon skulle vara tvungen att stå på huvudet för att göra det, för att få tillräckligt med hår för att torka dem. Jajamensan, de klipper av alltsammans.

249 Men där, Jesu fötter, ingen som brydde sig . . . (kritiska), satt där utskämd med den där stanken om Sina fötter. Hon tvättade Honom. Sedan Han blev – sedan Han blivit färdig, tittade Han ner på henne som för att säga: "All right."

250 Tittade bort, sa: "Simon, jag har någonting att säga Dig. Du inbjöd mig hit, och du mötte mig aldrig vid dörren. Du gav mig inget vatten till att tvätta mina fötter med. Du smorde aldrig mitt huvud, då jag kom in, för att ta bort solsvedan från mig. Du gav mig aldrig någon välkomstkys, då jag kom in. Men den här stackars kvinnan", (Oj, oj!) "den här utomstående, en prostituerad från gatan, hon hade inget vatten att tvätta mina fötter med, och hon tvättade dem med sina tårar. Hon hade ingenting att torka av dem med, så hon tog sitt hår, hon torkade dem. Hon har hela tiden kysst mina fötter. Nu vill jag säga till Dig, att hennes synder, som var många, är henne förlåtna." Det är riktigt, sa aldrig någonting om hans. "Dina synder, som är många, är förlåtna."

251 Och idag, står Jesus utanför pingst-organisationernas, baptist-organisationernas, metodist-organisationernas dörr och försöker komma tillbaka in med pingsten igen, och människorna går förbi Honom. Sedan Ni . . . Er världslighet osv. har trängt ut Honom ur församlingen, står Han och försöker och gråter för att få komma tillbaka in igen. Och å, det är det ynkeligaste jag någonsin har sett i mitt liv. Hade inget behov av Honom! Han, utanför, knackar, försöker komma in. Det är samma sak, Han försöker göra. Varför? Varför? Han var utanför.

252 De kastade aldrig ut Honom. De sjöng fortfarande om Honom, predikade om Honom, men hade aldrig saknat Honom i sin närhet. Det är riktigt. De bara fortsatte. Varför? De var närsynta. De såg på sin stora byggnad. De var rika. De såg på den stora organisationen, de tillhörde, försökte att bygga upp den och få flera medlemmar att komma in, och de saknade inte Honom. Nej, nej. De saknade inte tungotalet. De saknade inte de mäktiga, kraftfulla budskapen från Gud, som skär ner i hjärtat och omskär hjärtat, river bort det, som hör världen till och skalar en som ett sädeskorn. Å, de . . .

253 Om man predikade så där i deras församling, skulle de köra ut en. Och det var på det viset, Den Helige Ande predikade. Jesus sa: "Ert huggorms-släkte! Ni – Era ormar i gräset!" Och Johannes gjorde det också, och stora smorda män slet alltid huden av dem. Det är riktigt.

254 Men de saknade inte Honom, för de hade inte Det Där. Förstår Ni? Så de hade någonting litet blomstrande, som

klappade dem på ryggen och sa: ”Bli medlem bara, sätt Ditt namn just här, så – så ska vi ta emot Dig som medlem. Och gå och hämta Dina papper från den andra församlingen, så ska vi ta emot Dig, och – osv. Hur mycket är det nu, som Du vill lova att ge varje år?” Ser Ni, så är det: ”Rik, har inget behov av någonting.” Å! Men Du har behov av det största och har Det inte, Jesus står utanför och försöker komma tillbaka in med pingsten.

²⁵⁵ Vad tror Du skulle hända ikväll i metodistkyrkan, om Den Helige Ande föll över församlingen, och de började ropa, hoppa, tala i tungor och uppföra sig som en drucken. . . En skara druckna människor? Å, Konferensen skulle kasta ut den där metodistförsamlingen ur Konferensen. Det vet Ni. Vad skulle ske i baptistkyrkan, om det hände? Samma sak. Pingstvännerna? Å det är många av dem, där samma sak skulle hända. Visst. Jajamensan, de skulle inte hålla till godo med de där dumheterna. De skulle säga: ”Å, de förstörde till och med våra nya mattor.” Hm, visst. Oj! Oj! Vilken ömkansvärd skara de är! Det är riktigt.

²⁵⁶ Nåväl, all right, Han var en gång hos dem, Han vandrade hos dem mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna. Och här är svaret: samfunden och deras världsliga saker, deras biskopar, kardinaler och all deras världslighet, hade drivit ut Honom, och de hade aldrig saknat Honom. Och församlingen. . .

²⁵⁷ Vad ska vi nu göra, för att få tillbaka Honom in? Om Han är utanför pingstförsamlingen nu, vad ska vi göra för att få in Honom igen? Kommer det att behövas en enhällig omröstning av människorna, för att få Honom tillbaka? Kommer det att behövas ett val av en ny påve, ny kardinal? Eller kanske det kommer att behövas – det kommer att – det kommer att behövas, att ett nytt samfund uppstår. Det kommer aldrig att behövas! Det kommer aldrig att åstadkomma det. Ett nytt samfund kommer inte att åstadkomma det, en ny – en – en – en – en – en ny kardinal kommer inte att åstadkomma det, en ny pastor kommer inte att åstadkomma det, en välbetald evangelist kommer inte att åstadkomma det. Det finns ingenting i världen, som kan göras, utom Ni själva. Hur får vi in Honom? Inte genom en omröstning. Nänämensan. Vi röstar inte in Jesus igen, för Han kommer inte att komma in.

²⁵⁸ Här – här är det: ”Om någon vill höra min Röst och öppna dörren.” Nu vet vi, vad dörren är, då. ”Om någon vill öppna dörren, höra min Röst.”

²⁵⁹ Inte – inte ”Om någon församling. . . Om någon organisation. . .” Nänämensan. Han kommer inte att ha något att göra med dem, de är döda och borta från början. Han avskyr det, Han avskydde det alltid. Han sa, att Han hatade det! Och Han hatar det fortfarande ikväll!

²⁶⁰ ”Men om någon människa”, vilken metodistisk människa som helst, vilken baptistisk människa som helst, vilken presbyteriansk människa som helst, eller vilken katolsk människa som helst, vilken människa som helst från Church of God, nasarensk människa, pingst-människa. ”Vilken människa som helst, som vill höra min Röst och vill öppna dörren, jag ska komma in och supera med henne och hon med mig.” Det är budskapet till pingstförsamlingen. Inte försöka att återuppliva pingst-organisationen, utan att återuppliva Pingstvälsignelsen i individens hjärta. Det är enda sättet. ”Och jag ska supera med henne och hon med mig.”

²⁶¹ Vad lär oss budbäraren till församlingstidsåldern... Budskapet till församlingstidsåldern, vad lär det oss då? Inte växten i Anden. Nänämensan. Andens förfall, vi har ett förfall hela tiden. Metoden... Budbärarna till församlingen och budskapet till varje församlingstidsålder fördömde samfundsväsendet. Vartenda budskap till församlingen, församlingen var i ständigt förfall och ville inte lyssna till Det. Budskapet till församlingen åsidosatte samfunden. Och den skapade så kallade hybrid-kristna, det är riktigt, som inte vet någonting om Gud eller Den Helige Ande. Det är lika säkert, som att jag står på den här plattformen ikväll. De fina ljumma medlemmarna, som bara skulle utspys ur Hans mun.

²⁶² Paulus varnade, hedningarna var en gren. Nu vill jag, att en del av Er, om Ni vill, ska slå upp Romarbrevet, 11:e kapitlet, den 15:e till den 27:e versen, bara så att Ni kan anteckna det, Ni allesammans. Och så, eftersom det håller på att bli sent, ska jag citera det här för Er nu, precis innan vi går, för det är ett... Romarbrevet, nu, om Ni vill anteckna det, 11:15 till tjugo... Till 27. Paulus sa till dem, sa till romarna, då han talade till hedningarna där, han sa: ”Om Gud...” Lyssna nu, då vi avslutar församlingstidsåldrarna! Paulus sa: ”Om Gud inte skonade det ursprungliga olivträdet utan högg av det på grund av otro.”

²⁶³ Är det där riktigt? Vad var orsaken till, att de blev borthuggna? För att de avvisade pingsten. Är det riktigt? På Pingstdagen hade de roligt åt och hädade Den Helige Ande.

²⁶⁴ Då Jesus var här på jorden, sa Han... De kallade – de kallade Honom för ”Beelsebub”, sa att: ”Han var en djävul” och ”Han är en spåman”, vad mer.

²⁶⁵ Han sa: ”Jag förlåter Er för det där, men då Den Helige Ande har kommit, så tala inte emot Den, för om Ni talar emot Den, kommer det aldrig att bli Er förlåtet.”

²⁶⁶ Och kom ihåg, då Jesus gav Sina lärjungar uppdraget att ”inte gå till hedningarna”! Är det riktigt? ”Utan gå hellre till Israels förlorade får!”

²⁶⁷ Hur fördömde de sig själva? Genom att häda Den Helige Ande, då de kallade Guds Ande för ”någonting orent”. Hade

roligt åt Honom, då de dansade i Anden osv. på Pingstdagen. En och samma stad, de hade roligt åt Det, Titus dödade dem där inne och deras blod rann ut genom portarna. De åt sina egna barn och allting i samma århundrade. Och det där är riktigt. En av världens mäktigaste nationer blev den lägsta och skingrades till . . . För jordens fyra vindar. Varför? Otro! Och det där var den ursprungliga stubben, det ursprungliga trädet, Israel.

²⁶⁸ Och säger inte Paulus så där? Vem har Skriftstället just där? Har Du det, Pat? Stå upp och läs från den 15:e till den 27:e versen!

[Broder Pat läser: *För om deras förkastelse är världens försoning, vad ska mottagandet av dem – av dem bli, annat än liv från de döda?* – Utg.]

[*För om förstlingsfrukten är helig, är mängden också helig, och om roten är helig, så är grenarna det.*]

[*Och om en del av grenarna är bortbrutna och Du, som är ett vilt olivträd, blev inympad ibland dem och tillsammans med dem tar del av olivträdets rot och fetma,*]

[*Så förhäv dig inte över grenarna. Men om du förhäver dig, det är ju inte du, som bär roten, utan roten bär dig.*]

[*Då kommer du att säga: "Grenarna bröts bort, för att jag skulle bli inympad."*]

[*Nåväl, på grund av otro blev de bortbrutna, . . .* – Utg.]

Lyssna! "Otro!" All right, fortsatt!

[. . . och du står kvar genom tron. Var inte högmodig, utan frukta! – Utg.]

[*För om Gud inte skonade de naturliga grenarna, så ta dig i akt, så att han också inte skonar dig!*]

[*Se därför Guds godhet och stränghet, stränghet mot dem, som föll, men godhet mot dig, om du förblir i hans godhet, annars kommer också du att huggas bort.*]

[*Och även de, om de inte fortsätter i otron, ska de bli inympade, ty Gud kan ympa in dem igen.*]

[*För om du blev uthuggen ur olivträdet, som är vilt av naturen, och blev inympad emot naturen i ett gott olivträd, hur mycket mer ska inte dessa, som är de naturliga grenarna, bli inympade i sitt eget olivträd?*]
Hmm.

[*För jag ville inte, bröder, att ni skulle vara okunniga om den här hemligheten, för att ni inte skulle vara visa i era egna ögon, den att blindhet delvis har drabbat Israel, tills hedningarnas fulltalighet har kommit in.*]

[*Och så ska hela Israel bli frälst, som det är skrivet: "Förlossaren ska komma ut ur Sion, och han ska vända bort ogudaktigheten från Jakob."*]

[*För detta är mitt förbund med dem, då jag ska ta bort deras synder.*]

269 Får Ni tag i det? Paulus sa: "Om Israel kom upp och såg Den Helige Andes tecken här och blev avhugget . . ." Kom ihåg, för att de avvisade Paulus budskap (dop i Jesu Namn, omvändelse och dop i Jesu Namn, tecken och under, som följde den troende), och de avvisade Det. Och de sa:

. . . *se, vi vänder oss till hedningarna.*

270 Är det riktigt? Låt oss se, jag tror, att det var vid . . . Där de, som först kallades kristna var, i Efesus. All right, Antiokia.

271 Nu – om nu – om det första trädet var heligt, dess grenar heliga, det ursprungliga trädet, och för att de inte trodde på Pingstbudskapet, som Paulus predikade (är det så?), högg Gud bort dem och tog ett vilt olivträd (vilket var hedningarna, oss) och ympade in oss, så att vi skulle få leva av det där trädets gre- . . . Innehåll.

272 Hur mycket mer i den här tiden, nu, då vi håller på att avvisa Pingstbudskapet, som har kommit fram genom församlingstidsåldrarna, hur mycket mer är inte Gud i stånd att ta bort det där gamla, vilda olivträdet ifrån det, ändå, och låta det andra komma in? För han kommer att avvisa Det för otrons skull. Passa nu ihop det där med lektionen i förmiddags! Ni vet, var vi står nu, eller hur? Vi är vid ändens tid, då Hednaförsamlingen ska tas bort, Dess Bortryckelse, och inledandet av att Den Helige Ande ska komma över judarna, och Jesus ska ge Sig tillkänna för att besegla de etthundrafyrtiofyrtusen. Var så god! För tillbaka det ursprungliga trädet (tillbaka in i Välsignelsen) in i Israel igen.

273 Jesus kommer inte att stå utanför Er dörr och knacka hela tiden. Det kommer en tid, då Han kommer att få nog och vända Sig bort, då kommer Ni att få stå för knackandet, men Ni kommer aldrig att finna Honom. Kom medan tid är! Kom medan det är Någon, som knackar! Kompromissa inte med någonting mindre än Den Helige Andes dop, som de gjorde vid Pingsten, med samma slags vattendop, samma saker, som de gjorde där! Låt ingenting sätta någonting mindre än det i Ditt hjärta!

274 Till mina katolska vänner, nu, låt mig berätta någonting för Er, Ni som tror på jungfru Maria! Jungfru Maria, som var mor till Jesus Kristus, måste gå upp till Pingsten och bli fylld med Den Helige Ande, och hon uppförde sig som en drucken person. Hon var bland de där hundraåtjugo, fick Den Helige Andes dop, talade i tungor och uppförde sig som en drucken kvinna där ute under Guds Ande. Och om jungfru Maria måste göra så för att

komma in i Härligheten, hur ska Ni komma in i Den med mindre än så? Tänk på det! Det är riktigt.

275 Baptisterna . . . Den där baptistpredikanten här bak vill vara säker på, att det sägs till baptisterna också. Det där är för vem som helst, jag bryr mig inte om, vem det är.

276 Så att bara gå in i en församling och säga en trosbekännelse och gå i kyrkan varenda söndagsförmiddag kommer inte att göra ett dugg nytta för Dig. Du gör bara Gud till åtlöje. Var antingen en verklig kristen, eller var ingenting alls! Var antingen het eller kall! Var antingen ute . . . För Du kan inte vara . . . Du har aldrig sett en svart vit fågel, Du har aldrig sett en drucken nykter människa, Du har aldrig sett en helig syndare. Nej, det har Du inte, de gör inte sådana. Antingen är Du fylld med Den Helige Ande och Gud lever i Dig, eller så är Du det inte alls. Du – Du är eller Du är inte.

277 Så därför måste Du – Du måste komma ihåg, att Jesus står vid Din dörr, och kom ihåg Guds löfte här, att Han ska göra det i den här tiden. Varför? Avvisandet. Vad förorsakade, att Israel, det ursprungliga trädet, höggs bort? För att de avvisade Paulus Pingstbudskap. Och tror Du, att det här är den sista församlingstidsåldern? Bibeln säger så! Och vad sägs, att det ska ske med dem? De kommer att bli borthuggna, för att de avvisat Pingstbudskapet, och sedan kommer Gud att återvända till judarna igen.

278 Och hela Israel kommer då att bli frälst, för Han kommer att ta dem som en nation, inte som en individ. Men för Dig och mig är det individuellt, för Han kom till judarna . . . Apostlagärningarna, i Apostlagärningarnas Bok kom Han till hedningarna för att ta ut "ett folk ifrån hedningarna åt Hans Namn", Hans Brud. "Ett folk", en här, en där, en här borta, och han handlar med oss som individer och oavsett ras, trosbekännelse eller färg. Han handlar med oss som individer, det är Hans bukett, som Han kommer att lägga på Sitt altare. Men judarna, Han handlade alltid med Israel som en nation, de är en nation av människor, Hans nation.

279 Jag är glad ikväll, att vi har det här Budskapet. Och jag är så glad, att Ni var med, och Ert deltagande har varit så uppskattat av mig. Jag är tacksam till Gud Allsmäktig, för att Han lät mig se, det jag har sett, och att jag har kunnat överlämna det till den här församlingen, och nu är det avlyft från mitt hjärta. I någon tid arbetade Den Helige Ande med mitt hjärta, jag kunde inte skaka bort Det, jag bara måste gå med Det.

Det är två saker, jag kände mig ledd att göra.

280 Fara till Shreveport i Louisiana för ett möte med broder Moore. Och min hustru, som sitter där, kan tala om det för Er. I veckor skrek jag nästan: "Jag vill fara till Shreveport. Varför?" Och vem som helst, som var där i Shreveport, vet *varför* nu. De

såg eller hörde aldrig någonting liknande det. Predikanter som kom överallt ifrån, baptister och olika sorter. En man sa, att han började lägga sin hand på frysen, och Den Helige Ande kom över honom och sa: "Far till Shreveport i Louisiana, det kommer att berättas för Dig där, vad Du ska göra." Sa honom mitt namn och var han skulle finna . . . Sa: "Han kommer att tala om för Dig, vad Du ska göra."

²⁸¹ Jag sa: "Dopgraven är öppen vid botten av trappan. Du behöver Den Helige Andes dop." Och där . . .

²⁸² Så sådana saker, som folk talade om, och – och profetior och saker, som förutsa saker, som skedde just där ibland oss.

²⁸³ Då sa jag: "Jag måste fara till Jeffersonville och skriva den här boken, för jag vet inte, hur mycket längre jag har att vara här. Men om jag uttrycker Det Här, och det går i tryck, så kommer Orden att leva kvar, sedan jag har gått bort." Jag fick historien nedskriven, vilken kommer att ingå i boken. Och jag kom hit för att ta fram den inför församlingen för att finna Den Helige Andes inspiration, för jag visste inte de här sakerna själv. Det är sant. Det där är i Herrens Namn, det är sant: "Jag kände inte till dem."

²⁸⁴ Nu känner jag mig befriad, jag känner att Gud har gett oss Budskapet. Jag tror, att vi är vid vägens slut, jag tror att stunden är inne för att Guds uppenbarelse ska bli känd ibland oss. Och jag vet inte, hur mycket längre det kommer att dröja, men stunden är snart inne.

²⁸⁵ Vi kommer att vänta på den där store, som ska uppstå. Han kanske kommer i min tid, han kanske kommer i den yngre tiden, jag vet inte. Han kanske är mitt ibland oss nu, vi kan inte avgöra det. Den Helige Ande är här för att leda oss till den tiden, då den här ledaren kommer att ta oss över, han kommer fortfarande att vara smord av Den Helige Ande, den – den Elia, som ska komma, kommer naturligtvis att vara det. Men han kommer att vara den ledare, som kommer att vända barnens hjärtan, rättare sagt, barnens hjärtan tillbaka till Faderns Budskap, tillbaka till vår himmelske Faders Budskap på Pingstdagen, då Han utgöt Sin Ande.

²⁸⁶ Vilket är den där lilla linjen, jag tog fram den precis så noga jag kunde genom historien och Bibeln och visade, att den där har kommit raka vägen fram genom församlingens tidsåldrar, och att den är det idag, visade att samfund är en förbannelse inför Gud. Jag hoppas, att det är avgjort i Era sinnen genom Bibeln, genom apostlarnas gärningar, genom historien och alltsammans. Det Där . . .

²⁸⁷ Och det finns aldrig någon tid, då Gud någonsin organiserade Sin Församling. De organiserade kyrkornas moder är det romersk-katolska prästerskapet. Den Romersk-Katolska Kyrkan, den är organisationernas moder. Och så fort som väckelsen bryter ut i någon protestantisk grupp, går de raka

vägen tillbaka och gör samma sak. Och Bibeln säger: "Hon var en sköka. Och hon, hon hade döttrar, som var kyrkor, som kom från henne." De måste vara kvinnor för att vara skökor. Där är hon. Så vi sätter . . .

²⁸⁸ Men Han sa också detta: "Frukta inte, lilla hjord, det är Din Faders goda vilja att ge Dig Riket." Så må vi alla på den dagen, Ni metodister, baptister, vad Ni än är: "Vem som än vill öppna dörren, jag ska komma in och supera med honom."

²⁸⁹ Må vi räknas, mina bröder, mina systrar, må vi räknas till den där lilla hjorden på den dagen! Må vi vara en del av den där lilla hjorden, som kommer att vara väntande, då Han kommer, då Han kommer för att plocka upp den över hela världen! För Bortryckelsen kommer att vara universell. "Det ska vara två i en säng, jag ska ta en, två på fältet och jag ska ta en." Det visar, att det kommer att vara natt på ena sidan av jorden och dagsljus på den andra, ser Ni. Så det är: "Två kommer att vara i sängen, två kommer att vara på fältet.", ser Ni, "Jag kommer att ta en av varje."

²⁹⁰ Och liksom jag sa i förmiddags, man kommer att åka nedför vägen någon av de här dagarna, tala med mor, och man kommer att titta sig omkring, hon kommer att vara borta. Man kommer att sitta vid bordet, dricka sitt – sitt kaffe eller äta sin frukost, eller – eller någonting, och innan man vet ordet av, kommer man att se sig omkring, och pappa är inte längre där. Det där är exakt riktigt. Det kommer, och vi vet inte vid vilken tid. Men saken är den, att då det är över, då är det över, då är det ingenting man kan göra åt det. Man säger: "Det där har jag hört i en lång tid." Men Du kommer att höra det för sista gången. Det är riktigt. Det kommer att ske, för att Det är Herrens Ord. Och kom ihåg, har Det slagit fel någon gång genom de här åtta kvällarna, som jag har predikat? Men det – det som Jesus sa här har gått i uppfyllelse och avverkat varenda församlings tidsålder precis exakt.

²⁹¹ Och vi ser den här församlingstidsåldern rakt in i det, och vid den rätta stunden. Till och med i förmiddags, då jag tog jungfrurna som förebild, precis vid den tiden som den sovande jungfrun . . . Kom nu ihåg, att Bibeln säger, att den sovande jungfrun . . . Då anskriet gick ut: "Se, Brudgummen kommer!", Herrens tillkommelse, Ordets predikan. Och vad hände sedan? "Tiden är nära, atombomber och allting redo.", predikanterna springer på gatorna och börjar skrika ut Budskapet.

²⁹² Och så fort som de gör det, den stora församlingen då, den sovande jungfrun, de sa: "Å, tja, vi har varit presbyterianer en lång tid, kanske vi skulle studera och ta reda på. Ja, Du vet, jag tror, att vi behöver Den Helige Ande." Och de håller på att skriva broschyrer och allting om det nu, börjar med det. Och de sa: "Skulle Ni kunna ge oss en del av Det?"

Och de sa: "Nej, vi har bara nog åt oss själva."

293 Så då de gick för att få Den Helige Ande, gick för att be sig igenom, liksom kyrkorna, de stora fina kyrkorna, håller på att göra idag, organisationerna. Då de gick för att få tag på Oljan, kom Brudgummen. Så de försöker få tag på Den just nu, de stora kyrkorna, organisationerna, stora internationella möten om Den i – i de organiserade kyrkorna, som säger: ”Vi måste komma tillbaka till Pingstvälsignelsen. Vi måste ha gudomliga helbrägdagörare i församlingen. Vi måste ha tungotalare. Vi måste ha uttydare av tungotal. Vi måste ha alla de här andliga gåvorna i vår församling, och vi kommer bara att vara tvungna att börja med möten och börja göra det.” De håller på att få rådsförsamlingar, började göra det. Medan de var borta för att göra det där, det var just vid den tiden, som Brudgummen kom och hämtade de där, som hade Oljan i sina lampor, och for iväg.

294 Sedan kom de, och vad hände? De kastades ut i det yttre mörkret (den stora Vedermodans period), där det ska vara gråt och jämmer och tandagnisslan, medan Bruden är i Himmelen. Oj, oj!

295 Sedan, vid slutet av de där tre och ett halvt åren, ska Han komma liksom Josef gjorde och ge Sig tillkänna för Sina bröder. Det kommer att förorsaka gråt överallt, och de kommer att säga . . . De kommer att skilja sina familjer från varandra och gråta och – och säga: ”Var fick Du de där ärren?” Och – och de genomstungna . . . De som stack Honom ska se Honom, och Han ska ge Sig tillkänna för Sina bröder.

296 Nu håller Han på att försöka ge Sig tillkänna för Sin Församling, och de har knuffat ut Honom. Och Han står fortfarande och knackar och säger: ”Finns det en enda till där inne? En som skulle öppna och låta mig komma in och tala med Er?”

297 Å, jag är glad, så tacksam för att omkring . . . För många år sedan, för omkring tjuugoåtta år sedan, kände jag det där knackandet på mitt hjärta. Och jag . . . Han kom in, jag har superat med Honom och Han med mig hela tiden sedan. Och jag fick Pingstvälsignelsen, fick Den Helige Ande.

298 Blev döpt i Jesu Kristi Namn till mina synders förlåtelse, den enda gången jag någonsin blev döpt i mitt liv, en gång. Då jag var bara en liten pojke, kunde ingen tala om för mig, att det fanns tre Gudar. Nej, man kunde inte peta ner det där genom min hals. Man kan inte ge det till någon, som vet något . . . Vet vad Gud är. Det är riktigt. Så då jag döpte . . . En baptistpredikant döpte mig. Jag sa: ”Jag vill bli döpt i Herrens Jesu Kristi Namn.” Dr. Roy E. Davis döpte mig i Herrens Jesu Kristi Namn, då jag bara var en pojke. Förstår Ni? Det är riktigt. Så jag – jag trodde på det, jag har stått fast vid det, och jag vet, att det är Sanningen. Det är Guds eviga Ord. Det är riktigt. Det är riktigt.

Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem,

Jag är en av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem,

Jag är en av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem.

Fast dessa människor kanske inte lär sig vara,
Eller skryter med världsligt anseende,
Har de alla fått sin Pingst,
Döpta i Jesu namn.
Och berättar nu både vitt och brett,
Att Hans kraft ännu är densamma,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av . . .

299 Är Ni glada? Om Ni är det, så räck upp Er hand!

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem,

(Då Du en gång blir Hans, kommer Du att vara ovanför all synd, i Jesu Kristi Namn.)

Kom min broder, sök den här välsignelsen,
Som kommer att rena Ditt hjärta från synden,
Som kommer att sätta igång glädjeklockornas ljud
Och kommer att bevara Din själ brinnande.
Å, den brinner nu nere i mitt hjärta,
Å, ära vare Hans namn,
Och jag är glad att jag kan säga, att jag är en av dem.

Å, en av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem, Halleluja!
En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av dem.

De var samlade i den övre salen,
Bad allesammans i Hans namn,
De blev döpta i Den Helige Ande,
Och kraft till tjänsten kom.
Det Han nu gjorde för dem den dagen
Kommer Han att göra samma sak för Dig,
Jag är så glad, att jag kan säga . . .

300 Låt oss nu skaka hand, framför, bakom och runt omkring!

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

Å, en av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

Är Du inte glad, för att Du är en av dem? [Församlingen svarar: "Jo! Amen! Halleluja!" – Utg.] Jag tycker om det där. En högljudd skara.

³⁰¹ Shh! Shh! [En broder talar på ett annat språk. En broder ger en uttydning. – Utg.] Så vi tackar Dig, Fader, för Din godhet och barmhärtighet emot oss, de ovärdiga. Att tänka sig, att Du skulle bekräfta Ditt Budskap nu, Herre, lovade människorna. Jag ber, Gud, att Din barmhärtighet ska vila över dem.

³⁰² Om det finns några här, som inte känner Honom som Frälsare, och Ni vill finna Honom just nu i Era hjärtan som Frälsaren, skulle Ni vilja stå upp på Era fötter, medan vi ber för Er? Han sa, att Han skulle . . . Fick till det här Budskapet där, och Han ville bekräfta Sitt Ord för Er. Om det är några här, som inte känner Honom och inte har fått Hans Ande, så talar Han till Er.

³⁰³ All right, den där bak. Skulle Du bara vilja stå upp på Dina fötter, broder? [En broder i församlingen talar. – Utg.] Han vill bli döpt i Den Helige Ande, är det så, broder? Gud välsigne Dig! Stå där Du är! Finns det en till, som vill stå upp och säga: "Jag skulle vilja bli döpt i Den Helige Ande."? Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig! Det där är bra. Stå bara upp på Era fötter! Bli bara kvar på Era fötter! Skulle det finnas någon annan, som skulle vilja få Den Helige Ande och bli döpt, som vill bli ihågkommen i våra böner just nu, för att bli döpt i Den Helige Ande? Finns det en till, innan jag säger det jag tänker säga, som skulle vilja stå upp och bli medtagen?

Å, skulle Du vilja räknas som en i Hans fålla?
 (Skulle Du göra det?)
 Vara fläckfri på insidan, vaka och vänta på att
 få se den där synen?
 Han kommer tillbaka.

³⁰⁴ Han kommer tillbaka. Skulle Du vilja vara Hans fiende eller skulle Du vilja vara Hans barn? En vred Gud på den morgonen, ingenting annat än Jesu Blod kommer Han att erkänna. Han kommer aldrig att . . . Ditt medlemskap i församlingen kommer inte att betyda någonting för Honom. Ingenting annat än Blodet!

Å, dyrbart är det flöde,
 Som gör mig vit som snö. (. . . ? . . .)
 Ingen annan källa känner jag till,
 Ingenting annat än Jesu blod.

Vad kan tvätta bort min synd?
 Ingenting annat än Jesu blod.
 Vad kan göra mig hel igen?
 Ingenting annat än Jesu blod.

Å, dyrbart är det flöde,
 Som gör mig vit som snö.
 Ingen annan källa känner jag till,
 Ingenting annat än Jesu blod.

[Broder Branham börjar nynna sången. – Utg.]
 Ingenting annat än Jesu blod.
 Detta är all min rättfärdighet,
 Ingenting annat än Jesu blod.

Finns det någon annans?

Å, dyrbart är . . . (Ingenting kan stå kvar,
 broder, syster. Världen sjunker, den är
 förlorad!)
 . . . som snö.

Ingen annan källa känner jag till,
 Ingenting annat än Jesu blod.

³⁰⁵ Sakta, Teddy, om Du vill, ”Det finns en källa fylld med Blod, hämtat från Emanuels ådror.”

³⁰⁶ Nu, vänner, Ni som står på Era fötter, försöker ta emot Herrens Jesu ljuvlighet. Samma Bibel, som säger oss, att de här sakerna skulle ske, fick dem att gå i uppfyllelse precis exakt på det sätt, som Han lovade det. ”Nu är löftet”, sa Petrus, ”till Er och till Era barn och till dem, som är i fjärran, ja, så många som Herren, vår Gud, ska kalla.”

³⁰⁷ Ni stod upp, för att Ni ville ha Guds välsignelse över Er. Och som Hans tjänare ber jag för Er, jag ska be, att Gud ska ge Er Den Helige Andes dop. Och jag undrar, om Ni skulle kunna göra det här i ert hjärta, om Ni är ärliga, om Ni skulle vilja göra det här löftet till Gud: ”Gud, från och med nu ska jag, som står på mina

fötter och söker detta Den Helige Andes dop, hela tiden be och vänta, tills Du fyller mig med Den Helige Ande." Vill Ni göra det här löftet till Gud genom att räcka upp Era händer? "Jag ska hela tiden be, hela tiden, tills Du fyller mig med Andens ljuvlighet och godhet."

Jag sänder upp min bön för Er nu, medan vi böjer våra huvuden:

³⁰⁸ Vår himmelske Fader, de är Din Närvaros troféer. De vet, att de här Orden är sanna, för att de är Dina. De vet, att de har blivit givna av Den Helige Ande, för att de är Guds Ord. Och de har blivit övertygade om, att de behöver Dig, att de behöver Den Helige Andes ljuvlighet i sina liv, till att ge dem segrande kraft. "Och de ska få kraft ifrån Höjden", få kraft till att leva ett kristet liv, få kraft till att segra över frestelser. Liksom sången vi nyss sjöng: "De samlades i den övre salen och bad i Hans Namn, de blev döpta i Den Helige Ande och kraft till tjänsten kom." Det är det, de vill ha, att kraft för tjänsten ska komma över dem.

³⁰⁹ Jag ber Dig, Fader, som Din tjänare, då Du har sett dem räcka upp sina händer, har de gjort en utfästelse till Dig och ett löfte, att de aldrig ska upphöra, de ska inte lägga det åt sidan, utan de ska be, tills Du fyller dem, Herre, med en tillfredsställande portion av Din heliga Närvaro i deras liv. Jag sänder upp min bön å deras vägnar, Herre, som Din tjänare, att de ska bli fyllda med Den Helige Ande. Herre, jag ber, att de inte ska lämna den här kyrkan, förrän detta sker, att de ska vara kvar här, tills varje själ är fylld med Den Helige Ande. Bevilja oss det, Herre!

³¹⁰ Du är Gud, den Allsmäktige, Du uppenbarades i köttet för att ta bort världens synd. Du uppstod på tredje dagen, för upp till Höjden. Och Du är här ikväll, mitt ibland oss, och i Den Helige Andes namn. Och vi ber, Fader, att Du, vår käre Herre, ska fylla var och en av dem med Ditt eget Jag. Och må de vara en – en välsignelse för Ditt Rike och i den värld, som ska komma. Och en dag, då Du till sist når vägens ände, det kan ju vara redan idag, vi vet inte, när det ska bli. Men må jag kunna, Herre, få räknas ibland dessa, som går i Bortryckelsen! Må dessa vara de, som går i Bortryckelsen! Må varenda person, gudomlig Närvaro och alla, som är fyllda med Anden, de som tillhör Gud, gå i Bortryckelsen!

³¹¹ Ta in dessa ikväll, Fader! De är Dina nu, jag överlämnar dem åt Dig. I Jesu Kristi Namn. Amen.

³¹² Nu vill jag, att resten av Er, som står bredvid de här människorna, Ni som har Den Helige Ande, reser Er upp, lägger Era händer på dem.

... en källa fylld med blod,
Hämtat från Emanuels ådror,

Och syndare som kastat sig i den floden,
 Mister alla sina skuldfläckar.
 Mister alla sina skuldfläckar,
 Mister alla sina skuldfläckar.
 Och syndare som kastat sig i den floden,
 Mister alla sina skuldfläckar.

Den döende rövaren gladde sig åt att se
 Den källan på sin tid.
 Och där får jag, fast usel som han,
 Tvätta bort alla mina synder.
 Tvätta bort alla mina synder,
 Tvätta bort alla mina synder.
 Och syndare som kastat sig i den floden,
 Tappar bort alla mina synder.

³¹³ Räck nu upp Era händer mot Gud och prisa Honom bara!
 Säg: "Tack, Herre! Jag reser mig upp på mina fötter, jag vill prisa Dig. Jag vill tacka Dig för Dina välsignelser, för Din godhet och för att Du har gett mig Den Helige Andes dop." Tack, Herre! Tack, Herre! Jag tackar Dig, käre Gud, för att Du ger oss. . . Du håller Ditt löfte, Du sa så. Vi tror Dig.

³¹⁴ Är Ni ni inte lyckliga? Säg: "Pris ske Gud!" Teddy, låt mig. . . Bara en till: "Vi finner många människor, som inte kan förstå. . ." *Det här är som Himlen för mig.*

Vi finner många människor, som ej kan förstå
 Varför vi är så lyckliga och fria.
 Vi har gått över Jordan till Kanaans ljusa land,
 Och det här är som Himlen för mig.

Å, det här är som Himlen för mig,
 Å, det här är som Himlen för mig.
 Å, vi har gått över Jordan till Kanaans ljusa
 land,
 Och det här är som Himlen för mig.

Å, då jag blir lycklig, sjunger och ropar jag,
 Djävulen tror inte på det, förstår jag.
 Men jag är fylld med Anden, det finns inget
 tvivel,
 Och det är så, det står till med mig.

Å, det är så, det. . . Himlen för mig, (Pris ske
 Gud!)
 Å, det här är som Himlen för mig.
 Jag har gått över Jordan till Kanaans ljusa
 land,
 Och det här är som Himlen för mig.

³¹⁵ Gör det Er inte lyckliga? Bra. Skaka hand med någon, säg:
 "Pris ske Gud!" Det här är som Himmelen, Herre.

Ta det namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska ge Dig fröjd och tröst,
Ta det med Dig vart Du går!

Dyra namn, å, så ljuvt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Dyra namn, å, så ljuvt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.

Vi böjer oss för Jesu namn,
Faller ner vid Hans fötter,
Till kungars Kung ska vi kröna Honom i
Himlen.

Då vår resa nått sitt slut.

Dyra namn, å, så ljuvt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Dyra namn, å, så ljuvt! (Så ljuvt!)
Jordens hopp och Himlens fröjd.

Stillsamt nu, med våra huvuden böjda:

. . . det namnet Jesus alltid,
Som en sköld mot varenda snara.
Då frestelserna samlas omkring Dig,
Andas bara det där heliga Namnet i bön!
Dyra namn, å, så ljuvt!

LAODICEAS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1211E

(The Laodicean Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 11 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org